

OUR LIFE НАШЕ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

3 • 2023
ТРАВЕНЬ • МАЙ

ЖИТТЯ

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Oka Hrycak, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярські години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2023
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

НАШЕ ЖИТТЯ • OUR LIFE

- 4 Letter to the Editor
4 Наша обкладинка / Our cover

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 4 СУА / UNWLA
10 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program

СУА • UNWLA

- 5 СУА підтримує кіноіндустрію України. *Оксана Пясецька*
6 Архівна референтура Союзу Українок Америки відновила роботу.
Оріся Сорока
7 Archives Committee Renews Its Important Work. *Orysa Soroka*
8 5 Steps to a Successful Fundraising Table. *Alina Zhurbenko*

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 9 Рушник пам'яті... І надії. *Аліна Журбенко*
24 Кулінарна спадщина України у дослідженнях Маріанни Душар.
Євгенія Злотар
28 Publishing and Advertising Ukrainian Books for Free: A How-To Guide.
Lada Pelensky Prokop
30 The Ukrainian Museum: New Exhibitions
32 Гендерний аспект у біографії Соломії Крушельницької: вільна
мисткиня. *Софія Роса-Лаврентій*

ВІЙНА В УКРАЇНІ • WAR IN UKRAINE

- 11 Ukrainian Soldiers Visit Phoenix for Super Bowl. *Christine Boyko*
15 Щоби свободою рідну знов освятить Україну. *Валентина Шемчук*
16 Branch 10 Procures Prosthetic Arm for Wounded Ukrainian Soldier. *Solomiia Kobuta*
18 Ukrainian Medical Team Trains at Tampa Veterans Hospital. *Olya N. Czerkas*
21 Свіча за убієнних. *Тетяна МакКой*

ДЕНЬ МАТЕРІ • MOTHER'S DAY

- 12 A Final Promise Kept. *Marianna Szczawinsky Crans*

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH & RC NEWS

- 14 Жінка – берегиня, жінка – захисниця. Свято Героїнь в Окрузі Нью Йорк
СУА. *Валентина Шемчук*
22 Branch 56 in North Port, FL, Begins Another Busy Year
22 Branch 56 Answers Urgent Call for Ultrasound Device on Ukrainian
Front Lines. *Patricia Zalisko*
22 "Carnivale" Dance and Benefit. *Patricia Zalisko*
23 Любомир Луцюк на Флориді. *Віра Боднарук*
23 Rally for Ukraine. *Patricia Zalisko*
27 Ukrainians in Atlanta Raise \$70,325 to Support Ukraine. *Kathleen Perzik
Tice, Tetiana Lendiel*
29 Branch 136 Commemorates First Anniversary of Russia's Invasion. *Maria C.
Shandor*

OUR HEALTH

- 35 What We Should Be Eating. *Dr. Ihor Magun*

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Казка про любов. *Марія Щур*
37 Свято вишиванки. *Людмила Горова*

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Квадратики крухі складані з перепису Соломії Крушельницької

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Травень — це завжди місяць, якого чекають з нетерпінням: буйно квітнуть сади, на дворі потеплішало, а сяйво Великодня все ще з нами. Це також місяць, коли ми вшановуємо жінок: матерів, дочок, бабусь, тіток, племінниць та онучок. Тих, хто з нами сьогодні, і тих, хто був до нас.

СУА також пам'ятає про жінок в Україні, які постраждали від вчиненого московитами геноциду, що продовжується. У рамках нашої зимової акції ми надіслали кошти на підтримку наших «бабусь» — літніх жінок по всій Україні, які не мають нікого, хто міг би про них подбати. З вашою допомогою ми надсилаємо скромні грошові подарунки, які трохи розрадять тих, хто має так мало. Закликаємо відділи та наших членкинь продовжувати підтримувати цей фонд, який існує вже понад п'ятдесят років.

Ми також не забули про українських жінок, які так трагічно овдовіли через війну, що почалася у 2014 р. У квітні цього року ми почали співпрацювати з організацією «Лажерта» в рамках проєкту «Жінки загиблих героїв». Це відкрило можливість надавати психологічну, соціальну та юридичну допомогу українським жінкам, які втратили своїх чоловіків у російській війні проти України. Оскільки міжнародні ініціативи з гуманітарної допомоги, як правило, не зосереджуються на вдовах і сім'ях загиблих героїв, така ініціатива є своєчасною. Ми надіємося, що ви долучитеся до такої співпраці та цього року приймете її як частину вашого порядку денного у сфері соціального захисту.

І поки ми, жінки СУА, зайняті турботою про інших: збираємо кошти на медичну та гуманітарну допомогу Україні, інформуємо інших про складну ситуацію, що розвивається в Україні, захищаємо нашу улюблену Батьківщину, ділимося нашою унікальною та прекрасною культурою, — нам також потрібно приділяти час для себе.

Тому, незалежно від того, чи ви дбаєте про себе щодня, чи лише час від часу, існує багато видів догляду за собою, як емоційний, фізичний і духовний. Усе це важливо і дозволяє нам підкріпитися і бути готовими до викликів, які стоять перед нами. Бажаю, щоб чудовий травень став для всіх вас часом нових змін, приніс вам світлі емоції й бажання, додав нових сил та енергії для вчинків добра і любові.

May is always a month to look forward to: gardens are in full bloom, the weather has shifted to warmer temperatures, and the afterglow of Easter is still with us. It is also a month in which we honor women: mothers, daughters, grandmothers, aunts, nieces, granddaughters. Those with us today, and those who came before us.

The UNWLA also remembers the women in Ukraine who have been affected by the ongoing genocide being committed by muscovites. As part of our winter outreach, we sent funds to support our “Babusi” — elderly women across Ukraine who have no one left to care for them. With your help, we send modest monetary gifts that provide some comfort to those who have so little. We encourage our Branches and Members at Large to continue supporting this fund, which has existed for over fifty years.

Nor have we forgotten about the Ukrainian women who have been so tragically widowed since 2014. In April this year, we began partnering with Lagerta (<https://www.lagerta.com.ua/>) through their Women of Fallen Heroes project, which provides psychological, social, and legal assistance to Ukrainian women who lost their partners in the russian war on Ukraine. As international humanitarian aid initiatives tend not to focus on the widows and families of fallen heroes, this initiative is timely. We hope you will join in this effort and adopt this as part of your social welfare agenda this year.

And while we UNWLA women are busy caring for others — raising funds for medical and humanitarian aid to Ukraine, educating others about the crisis unfolding in Ukraine, advocating for our beloved homeland, sharing our unique and beautiful culture — we also need to take some time to care for ourselves.

So whether you do a little self-care every day or only every now and again, there are many types of self-care, including emotional self-care, physical self-care, and spiritual self-care. All these are important and allow us to refuel and prepare to address the challenges before us. I wish you all a beautiful May and renewed strength and energy.

СУА / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of **Natalia Holowinsky:**

\$100 Oksana Dziadiw (Stojko)

\$100 Ted & Natalie Shatynski

In loving memory of **Lydia Jarosewich:**

\$150 George & Alexandra Rakowsky

\$100 Patricia Haigh

\$50 Jaroslawa Hordynsky

\$175 Branch 17 in loving memory of **Roman Masier**

In loving memory of **Daria Samotulka:**

\$100 Marge Copenhaver

\$50 Jaroslawa Hordynsky; Virginia Swisher

\$25 Jo-Ann Acey

\$50 Donna Dykyj (through Branch 29) in loving memory of **Yaroslav Zaplitny**

\$50 Ореста Пілецька-Фединяк у світлу пам'ять бл.п. **Олени Харкевич**. Складаю родині щирі співчуття.

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

\$100 Maria Lidia Slysh in loving memory of **Daria Samotulka**

\$100 Marie Zarycky

\$25 78-й Відділ у пам'ять нашої довголітньої членкині бл.п. **Лідії Яросевич**. Висловлюємо родині наше щире співчуття.

Letter to the Editor

The January-February issue of *Our Life* was fantastic. The faces of the women on the front cover emit such pain. I hurt for them just looking at them.

Maria Kvit Flynn
Branch 75, Maplewood, NJ

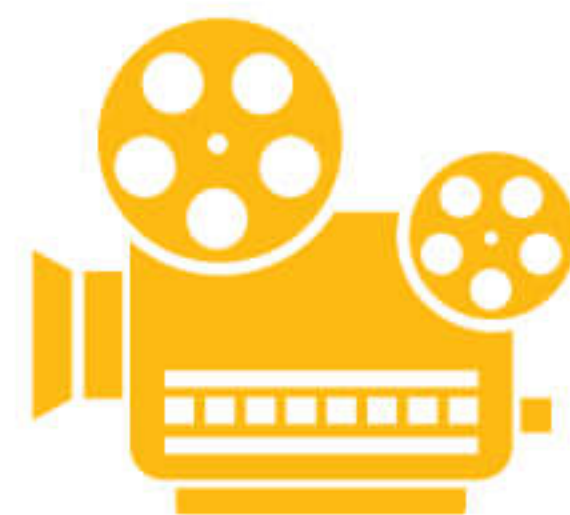
OUR COVER НАША ОБКЛАДИНКА

From the collection of The Ukrainian Museum in New York / З колекції Українського музею в Нью Йорку: SOPHIE ZARYCKA / СОФІЯ ЗАРИЦЬКА (1897–1972) A Spoiled Child (Flower) / Розпещена квітка 1964, mixed media on paper mounted on canvas / папір, полотно, мішана техніка 16 ¼ x 16 ¼ in. (41.3 x 41.3 cm) Gift from the estate of Helen Prociuk / Дарунок із спадку Олени Процюк UM 2005/3

The Ukrainian painter and watercolorist Sophie Zarycka was born in Peremyshl, Poland, on August 21, 1897. Zarycka studied at the school of the renowned Ukrainian painter Oleksa Novakivsky in Lviv, at the Ukrainian School of Plastic Arts in Prague (1923–1928), where she met and married fellow student Petro Omelchenko (1894–1952), and at the Prague Academy of Arts. The couple moved to Paris in 1928 and then to Chennevières-sur-Marne in the 1930s. Zarycka exhibited in Paris at the Salon des Indépendants as well as in Lviv, Berlin, and Prague, where her work was well received. She created monumental fresco paintings, with women and children as her preferred subjects. In 1964, the year the painting on our cover was created, she exhibited with the Ukrainian Free Academy of Sciences in the U.S. in a joint show with Olena Kulchytska (1877–1967). In 1969, the UNWLA held a solo exhibition of her paintings in New York. Zarycka died tragically in April 1972 when her house in Chennevières-sur-Marne caught fire at night and she perished together with her collected works and those of her late husband.

Українська художниця та акварелістка Софія Зарицька народилася 21 серпня 1897 р. у Перемишлі, Польща. Навчалася у школі видатного українського художника Олекси Новаківського у Львові, потім в Українській школі пластичних мистецтв у Празі (1923–1928), де познайомилася з однокурсником Петром Омельченком (1894–1952) і вийшла за нього заміж, а також в Академії мистецтв у Празі. Подружжя переїхало до Парижа у 1928 р., а потім до Шеннв'єр-сюр-Марн у 1930-х рр. Виставлялась у Парижі в Салоні Незалежних, а також у Львові, Берліні та Празі, де публіка прихильно сприйняла її роботи. Створювала монументальні фрескові розписи, а її улюбленими були сюжети з жінками та дітьми. У 1964 р., у рік створення цієї картини, Українська Вільна Академія Наук у США організувала одночасну виставку робіт двох художниць — Софії Зарицької та Олени Кульчицької (1877–1967). У 1969 р. СУА влаштував персональну виставку її картин у Нью Йорку. Зарицька трагічно загинула у квітні 1972 р., коли вночі загорівся її будинок у Шеннв'єр-сюр-Марн; вогонь знищив також колекцію її творів і творів покійного чоловіка-художника Петра.

СУА ПІДТРИМУЄ КІНОІНДУСТРІЮ УКРАЇНИ

Оксана Пясецька, референтка у справах культури СУА

Допомога Україні у сфері культури є однією з найважливіших спрямувань діяльності Союзу Українок Америки. У час війни кінематографісти працюють у небезпечних умовах, часом їхнє обладнання знищується. Є кінорежисери, які через поранення лежать у лікарнях, інші ризикують своїм життям на фронті, а діти деяких залишаються сиротами. Тому коли з'явилася нагода підтримати українську кіноіндустрію, ми взяли за цей важливий проект.

Союзянка Тетяна Логуш зі 136-го Відділу СУА, що в м. Нейплз (Naples, FL) скерувала нашу допомогу діяльність. Вона, як українська благодійниця, громадська діячка та голова правління благодійного фонду «Мистецька скарбниця», заохотила нас придбати українські фільми через дозвіл та повноваження від «Держкіно» та Асоціації «Сприяння розвитку кінематографа в Україні – дивись українське!» для показу їх у США.

СУА відразу взяв під свою опіку показ фільмів у різних містах США. Ми надіслали заклик до всіх відділів з проханням підтримати проект і в такий спосіб не тільки допомогти українській кіноін-

дустрії, але й поширювати нашу культуру поміж не українцями. Показ фільмів, що відбувався у рамках Всесвітнього кіномарафону українського кіно «CinemAid», розпочався 26 липня 2022 р. в Українському інституті Америки (Нью Йорк) демонстрацією історичної драми «Щедрик» (Shchedryk) режисерки Олесі Моргунець-Ісаєнко. Загалом на теренах Америки презентували 11 українських повнометражних різножанрових фільмів, серед яких «Крути 1918», «Заборонений», «Захар Беркут», «Пекельна Хоругва або Козацьке Різдво», «Толока», «Провідник», «Червоний», «Мати Апостолів» та ін.

Фільм «Мати Апостолів» (Mother of Apostles), що отримав найвищі міжнародні нагороди, показали в Лос-Анджелесі та Маямі. Продюсер фільму п. Дмитро Овечкін був дуже зворушений заходами, організованими відділами СУА, на яких показували фільми та влаштовували благодійні збори коштів. З часом він надав детальний звіт про використання грошей, які, зокрема, пішли на підтримку родин, що мають потреби та причетні до кіноіндустрії. Надіємося, що цей проект матиме продовження.

На показі фільму «Мати апостолів» у Лос-Анджелесі.

17-й Відділ СУА на показі фільму «Мати Апостолів», Маямі.

АРХІВНА РЕФЕРЕНТУРА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ відновила роботу

Орися Сорока, архівна референтка СУА

Іван і Павло Сороки – волонтери, які допомагали в зацифруванні найстаріших документів СУА (знаходяться в офісі СУА в Нью Йорку).

Volunteers John and Paul Soroka helped digitize the UNWLA's most important documents from the 1930s, which were stored in the organization's New York City headquarters.

Оля Дроздович, колишня референтка СУА, ділиться інформацією про цікаві експонати СУА з Галиною Чередніченко, адміністраторкою офісу, і Орисею Сорокою.

Olia Drozdovych, former Archives Committee chair, shares information about UNWLA artifacts with office administrator Halyna Cherednichenko and Orysa Soroka.

У своєму звіті на XXVIII Конвенції СУА у 2008 р. Ольга Тритяк, архівна референтка, писала: «Жінки, засновниці СУА, залишили нам багатий архів. Вони описали, як засновували відділи у різних місцевостях, де осіли іммігранти, що приїжджали у пошуках праці для покращення життя своїм рідним у «старому краю», який вони не забували. Із їхніх звітів, часто писаних рукою, яка знала переважно важку фізичну працю, ми довідуємося, яким розумом кермувалися ті жінки і які солідні підвалини вони дали Союзу Українок Америки. Як архівна референтка, яка упорядкувала майже весь архів СУА, я мала нагоду ознайомитися із працею тих перших членкинь СУА. Я клоню голову перед ними за те, що вони розуміли, як важливо залишити нам описану, задокументовану свою працю від самих початків існування Союзу Українок Америки».

Цього року п. Оля святкує своє 100-річчя. Завдяки величезній праці архівної комісії під її керівництвом було впорядковано і передано в Центр Досліджень Історії Імміграції при Університеті Міннесоти (University of Minnesota, St. Paul, MN) близько 100 пачок архівних документів.

Продовжуючи справу архівування, ми найперше розпочали інвентаризацію фізичних архівів СУА, які знаходяться у приватних помешканнях чи в громадських установах (церкви, зокрема українські, Народні доми та ін.), щоб зрозуміти обсяг сумарного архіву СУА й визначити його майбутню локацію. Просимо всіх, хто знає про

місцезнаходження архівів відділів та округ, надати такі відомості до Архівної референтури СУА (archives@unwla.org). Будь ласка, вкажіть: номер відділу, назву округи; де знаходиться архів (приватне помешкання, Народний дім, церква тощо); у якому стані і в якому середовищі документи знаходяться (зокрема, приміщення вологе чи ні); хто зберігає документи; яких років документи стосуються. Будемо вдячні за будь-яку інформацію.

Наступним кроком після впорядкування фізичного архіву буде зацифрування найважливіших документів діяльності СУА. Ми вже розпочали процес сканування документів першого десятиліття праці СУА.

Останні роки документи СУА часто зберігають в електронному вигляді на приватних комп'ютерах союзянок. Такі файли потрібно скопіювати на UNWLA Google Drive, зокрема щоб не втратити їх при можливому пошкодженні персонального комп'ютера.

З відходом у вічність старшого покоління союзянок ми втрачаємо їхні спогади, притаманну тільки їм манеру розмови, забуваємо особливості їхнього почуття гумору... Для збереження такої цікавої інформації архівна референтура розпочала проєкт «Відео-історія СУА. 100 років», до якого запрошуємо приєднатися членкинь СУА та родини союзянок.

Інструкції щодо архівування документів знаходяться на веб-сайті СУА, свої запитання, які стосуються відеоінтерв'ю та фізичних і електронних архівів, надсилайте на адресу archives@unwla.org.

Дякуємо за співпрацю! Створення архіву є пошаною нашої роботи в Союзі Українок Америки. То ж шануймося, бо ми того варті!

Archives Committee Renews Its Important Work

Orysa Soroka, Chair, UNWLA Archives Standing Committee

In her report to the XXVIII Convention in 2008, UNWLA archivist Olha Trytiak wrote: "The women who founded the UNWLA left us a rich archive. They described how they established Branches in areas where immigrants had come in search of work to improve the lives of their families in the motherland that they never forgot. From their reports, often written by hand – hands that were used mostly for hard physical work – we learned what guided those women and what solid foundations they laid for the UNWLA. As the Archives Standing Committee chair who organized almost the entire UNWLA archive, I had the opportunity to become acquainted with the work of those first UNWLA members. I bow my head to them for understanding the importance of documenting their work from the very first days of the UNWLA."

This year, Pani Olya is celebrating her 100th birthday. Thanks to the incredible work of the Archives Committee under her leadership, some 100 boxes of archives were organized and transferred to the Immigration History Research Center at the University of Minnesota in St. Paul.

We are continuing that critical early work by, first, making an inventory of physical UNWLA archives stored in private homes or public institutions (churches, Ukrainian centers, etc.) so that we have an idea of their size and can determine their future location. We ask everyone who knows the location of Branch or Regional Council archives to share this information with the Archives Committee (archives@unwla.org). Please include the Branch number and Regional Council name; the location of the archive (address of private residence, church, etc.); its storage conditions (controlled humidity or not); the keeper of the documents; and the dates that the documents span. We will be grateful for any information.

After organizing the physical archive, our next step will be to digitize the most important documents pertaining to the UNWLA's activities. We have already begun this process by digitizing documents from the UNWLA's earliest years.

More recently, UNWLA-related documents have often been stored in electronic form on the private computers of Soyuzianky. These files must be uploaded to the UNWLA Google drive so that they will not be lost in case of damage to a personal computer.

With the passing of the older generation of Soyuzianky, we are losing their memories, their unique ways of speaking, their sense of humor... To preserve this very special information, the Archives Committee has launched the "UNWLA Video History: 100 Years" project. We invite all Soyuzianky, and their families, to take part in this project.

Instructions for archiving documents are available on the UNWLA website; if you have any questions about video interviews or physical and electronic archives, please email archives@unwla.org.

Thank you for your collaboration. The creation of the archive is a testament to all the work of the UNWLA. Together, let's celebrate our many accomplishments!

An example of a beautiful fundraising table from the New Jersey Regional Council at an outdoor event, with Oksana Lodziuk Krywulych, Oksana Konyk, and Mariana Livcha (l-r) distributing information.

5 Steps to a Successful Fundraising Table

Alina Zhurbenko

UNWLA Communications Coordinator

Whether it's your first fundraising event or your 100th, setting up a fundraising table always requires preparation and some people skills. Use these tips to charge your energy battery and make your next event a blast!

1. Be Clear About Your Goals

Before the event, **decide how much money you want to raise and the purpose of the funds.** This will allow you to assess whether your event is successful.

Not everyone who approaches your table will be willing to donate immediately, so it's a good idea to have alternate ways for people to support the cause. Have a donation QR code or link and a sign-up sheet (either electronic or paper-based) to collect email addresses and the names of people who are interested in learning more about the UNWLA.

2. Prepare Various Materials

To make your table stand out, **use UNWLA-branded banners, tablecloths, and flyers** to create a uniform look. All these materials are available on the Members Portal at unwla.org.

It's also always nice to have on your table:

- something you can sell to raise funds (pastries, souvenirs, handmade items, etc.)
- something you can give away to keep UNWLA in the minds of your guests (our postcards, a bookmark with our logo, flyers, etc.)
- something people can ask questions about (like handmade art, a Ukrainian souvenir, etc.), to spark conversations with visitors and get them to learn more about us.

3. Focus on Your Visitors

Imagine yourself approaching an organization's table at a fundraiser. The two people at the table are busy having a conversation. Would you pick up something from the table? Should you interject and ask what the organization is about? **Engage everyone who comes to your table** in small talk, tell them a little bit about the UNWLA, answer their questions, and smile. Engaging with visitors is the most important thing you can do to ensure a successful fundraising table.

4. Mind the Space

It's great to have many items for a charity sale, but not so great when they crowd your table. Invest in supplies to **keep your table neat.** Empty space is also space; it's essential to highlight items on the table.

5. Make It Easy to Follow Up

Ideally, **every person who comes to your table should walk away with contact or donation information.** Have flyers or business cards available to hand out, and collect contact information from anyone interested in learning more. **Sign-up sheets** are great for that! Follow up with visitors after the event to thank them for their interest and support.

The most important tip, however, is to have fun! Enjoy the opportunity to advocate, educate, cultivate, and care together with fellow Soyuzianky in your community! Smiles and genuine positive energy will welcome people to your table and make it a success!

РУШНИК ПАМ'ЯТІ... І НАДІЇ

Аліна Журбенко, комунікаційна координаторка СУА

У січні 2023 р. на сайті СУА з'явилася цифрова колекція із семи альбомів, які містять схеми вишивок українських народних орнаментів. Останній, сьомий з них, складається із 12 авторських взорів вишивальниці та поетеси Ірини Сенік. І саме цей альбом дав поштовх усій цифровій колекції та повернув мене до життя.

Травень 2022 року

Я привезла їх додому, наче скарб. Два альбоми зі схемами українських вишивок. Номер шість — чорні візерунки сорочок на Сокальщині. А от номер сім... Сьомий альбом був присвячений Ірині Сенік — майстрині, яка вишивала у тюрмах і таборах ГУЛАГу. Колись. А тепер слова «фільтраційні табори», «війна» та «окупація» повернулись до української мови. І під вагою цих слів, під їх реальністю я не можу дихати.

Липень 2022 року

Ірина Сенік вишивала, хоч нитки і голки були під суворою забороною, а умови життя катастрофічно нелюдські. Брак одягу, їжі, тепла, кістколомна робота... а вона вишивала. Трималася за ниточку надії, віри, нормальності й традиції в жахіттях таборів. Вона вижила, і це дає мені надію. Я шию рушник. Перший за багато років. Взір Ірини Сенік номер дев'ять.

Грудень 2022 року

Що б не сталося в Україні, яку б новину я не прочитала, я влітаю її в Іринині лінії, і вони стають моїми. Хрестик за хрестиком традиція жіноцтва моєї країни живить мене, як людину. Останній хрестик ліг на тканину за кілька днів до Різдва. У кожному стібку — спогад тижнів і днів, упродовж яких Україна воює за свою свободу. У тих тисячах хрестиків, я сподіваюсь, збережені мої думки про людей, які постраждали від війни за цей рік. Якби пам'ять мала вагу, цей рушник неможливо було б підняти. Натомість на душі стає легше: ми з рушником поділили нашу пам'ять навпіл.

Січень 2023 року

Решту альбомів «Українська народна вишивка» я знайшла в головному бюро СУА у Нью-Йорку. Більшість із цих взорів були опубліковані на задніх обкладинках «Нашого життя» у різні

роки. Відтепер всі ці сім альбомів, 10—12 взорів у кожному з них, живуть у цифровому вигляді на нашому сайті <https://unwla.org/projects/embroidery-designs/>. На додачу я відсканувала та додала на сайт інші схеми, знайдені обабіч колекцій, зокрема чудову підбірку буковинських схем, а також старезні, аж крихкі в руках, копії взорів із колекції Олени Пчілки. Із вдячності.

Рушники, вишиті
Аліною Журбенко.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Щасливого Дня Матері! Happy Mother's Day!

We wish all mothers, especially mothers in Ukraine, love, peace, and many blessings on Mother's Day! May the Blessed Virgin Mary guide and protect all mothers each and every day.

Scholarship Update

Thank you to all who have so generously responded to our appeal for sponsors and donors, and thank you to the sponsors who continue to support their students. We are currently paying out stipends to orphaned and needy students in Ukraine. **We still have students who are in need of sponsors.** For more information about sponsoring a student, please contact us at nazustrich@verizon.net or 732-441-9530.

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko, UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiw, members Luba Bilowchtchuk, Zoriana Haftkowycz, Natalia Honcharenko, Halyna Lojko, Victoria Mischenko, and Advisor Anna Krawczuk

Happy Birthday, Mrs. Sonja Krawczuk Berardi

Please accept our best wishes for a Happy 90th Birthday! Our heartfelt thank you for your generous 2023 gift of \$20,000 to the UNWLA Scholarship Program. You and your late husband Rocco's understanding and love of Ukrainian students in need of assistance will always be remembered. May God bless you!

Nadia Jaworiw, UNWLA Scholarship Chair, and members of the Scholarship Standing Committee

Annual Fundraising by Branch 49, Buffalo, NY

A very big thank you to UNWLA Branch 49 in Buffalo, NY, for your yearly collection for the UNWLA Scholarship Program. Branch 49 began its annual fundraiser in 1973 and since then has collected \$134,271. Under the leadership of Ms. Zoriana Bunche, Branch 49 Scholarship Chair from 2011 to 2022, you raised \$22,325 for the program. Your outstanding efforts and your caring are very much appreciated!

У Пам'ять / In Memory Of

In loving memory of my mother, **Ludmila Wasynczuk**, I am donating \$2,640 through Branch 74 to the UNWLA Scholarship Program for the continued sponsorship of students in Ukraine.

Andrew Wasynczuk

In memory of my wife, **Marusia Procyk**, I am donating \$100 to the UNWLA Scholarship Program through Branch 49 in Buffalo, NY.

V. Rev. Marijan Procyk

Please accept my donation of \$140 to the UNWLA Scholarship Program in memory of **Anna Jacyszyn** through Branch 49 in Buffalo, NY.
Zoriana M. Bunche

В пам'ять моїх дорогих приятельок **Ії Василенко, Марусі Гутник, Іванни Мартинець та Богданни Мельничук** пересилаю \$220 через 86-й Відділ СУА на стипендію для сироти в Україні.
Люба Гуралечко Ляц

Пожертви від 14 лютого до 15 березня 2023 р. Donations from February 14 to March 15, 2023

- \$20,000** Sonja Krawczuk Berardi (98)
- \$2,640** Andrew & Rebecca Wasynczuk (74)
- \$880** Anne M. Kaczmarczyk Evans
- \$726** Mary Sue Hoffman
- \$660** Daria H. Rusyn (12)
- \$550** Myron B. Krawczuk (98)
- \$500** Melanie Hryciuk Mazzorana (98)
- \$440** Maria A. Brown (124), Jaroslava Mulyk (86), UNWLA Branch 134
- \$330** Adrian & Larissa A. Dolinsky (86), George Horb (101), UNWLA Detroit Regional Council, UNWLA Branch 1, UNWLA Branch 43
- \$300** Eugene G. Wons (56)
- \$220** Dr. Orest and Dr. Natalia Balytsky, Marta V. Borodayko (36), William & Andrea Figley (98), Luba Huraleczko Lasch (86), Martha Lewicky (113), Daria Ushak (98), UNWLA Branch 98, UNWLA Branch 125
- \$200** Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54)
- \$140** Zoriana M. Bunche (49)
- \$110** Jurij W. & Olenka K. Dobczansky, Nadia A. Jaworiw (98), Iryna Kulick (12), Maria Kohulka (113), Oleh R. Luba & Anna R. Lewicky, Larissa O. Muzyczka (12), Olga Pohlid (12), UNWLA Branch 12
- \$100** Frances & Raisa DeFusto, V. Rev. Marijan Procyk (49)
- \$63** Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

UKRAINIAN SOLDIERS VISIT PHOENIX FOR SUPER BOWL

Christine Boyko, President, Branch 3, Phoenix, AZ

The Super Bowl is a major event around the world, and Ukraine is no exception. In fact, the Ukrainian League of American Football (ULAF) has been playing American-rules football for many years, with 16 teams that include the Kyiv Patriots, Lviv Lions, Poltava Panthers, and Mykolaiv Vikings. Since Russia's all-out invasion of Ukraine, however, some 60% of players have joined Ukraine's Armed Forces, making the security of their families and neighbors and the survival of their homeland their priority.

This year, former New York Governor George Pataki, a great friend of Ukraine (see GeorgePatakiCenter.com), invited several ULAF members to visit the U.S. Since their visit coincided with the Super Bowl, the National Football League (NFL) invited the group to attend the big game, which took place February 12 in Phoenix. Ukrainian Congress Committee of America (UCCA) media coordinator Andriy Dobriansky reached out to ask whether we could introduce Governor Pataki and the visitors to our local Ukrainian community. UNWLA Branch 3, the Phoenix chapter of the UCCA, and St. Mary's Protectress Ukrainian Orthodox Church sprang into action to co-host an afternoon Meet & Greet at the Ukrainian Cultural Center the day before the Super Bowl, February 11. Our visitors included:

- Governor George Pataki, his son Owen, his security detail Dan Weiss, and Ore Jacinto and Josh Eisen from the George Pataki Center.
- Alfonse "Alfie" Williams, head coach of the ULAF Kyiv Patriots, and his wife Valerie.
- Yuri Hundych, co-founder and

chairman of the ULAF, former Kyiv Patriots player and captain, and currently a sergeant in Ukraine's Armed Forces.

- Roman Bohuslavsky, former ULAF player and current sergeant in the Armed Forces of Ukraine, who is also the brother of former ULAF player and Fallen Hero of Ukraine Danylo Bohuslavsky.
- Dennis Polubynsky, former ULAF player and current vice president of the ULAF.

Ukrainian refugee children Daria and Danyil Krasnobayev greeted the visitors at the Cultural Center entrance with traditional bread and salt. During the event, Governor Pataki spoke about traveling to Ukraine to bring much-needed supplies, and the soldiers described their love for Ukraine and their determination to defend their homeland with their last breath. Sympathies were extended to Roman Bohuslavsky on the recent loss of his brother Danylo. Throughout the afternoon, many attendees, among them a number of refugees, spoke with the soldiers and noted what an honor it was to meet these heroes. Everyone enjoyed a delicious buffet prepared by UNWLA members and the church sisterhood. Before leaving, the soldiers were given monetary gifts and bandanas and were made honorary Arizonans. We told them we look forward to meeting them again after Ukraine's victory.

The Ukrainian visitors were also introduced at the televised *NFL Honors* show on February 9, which included an address by President Volodymyr Zelensky, and at the Super Bowl itself.

Yuriy Melnyk, vice president of both UCCA Phoenix and St. Mary's, attended to the Ukrainian visitors' needs throughout their stay, even finding them jackets and Ukrainian shirts for the *NFL Honors* night and taking them on a quick trip to the Grand Canyon the day after the Super Bowl.

For an extremely moving tribute to the ULAF players fighting on the front lines of the war in Ukraine, watch the NFL documentary *Who If Not Us*, available on YouTube.

Yuri Hundych, co-founder and chairman of the ULAF, former Kyiv Patriots player and captain, and currently a sergeant in the Armed Forces of Ukraine, speaks at the Meet & Greet.

Christine Boyko (left) with Alfie Williams, head coach of the Kyiv Patriots, and his wife Valerie.

A Final Promise Kept

Marianna Szczawinsky Crans, Branch 95, Kerhonkson/Poughkeepsie, NY

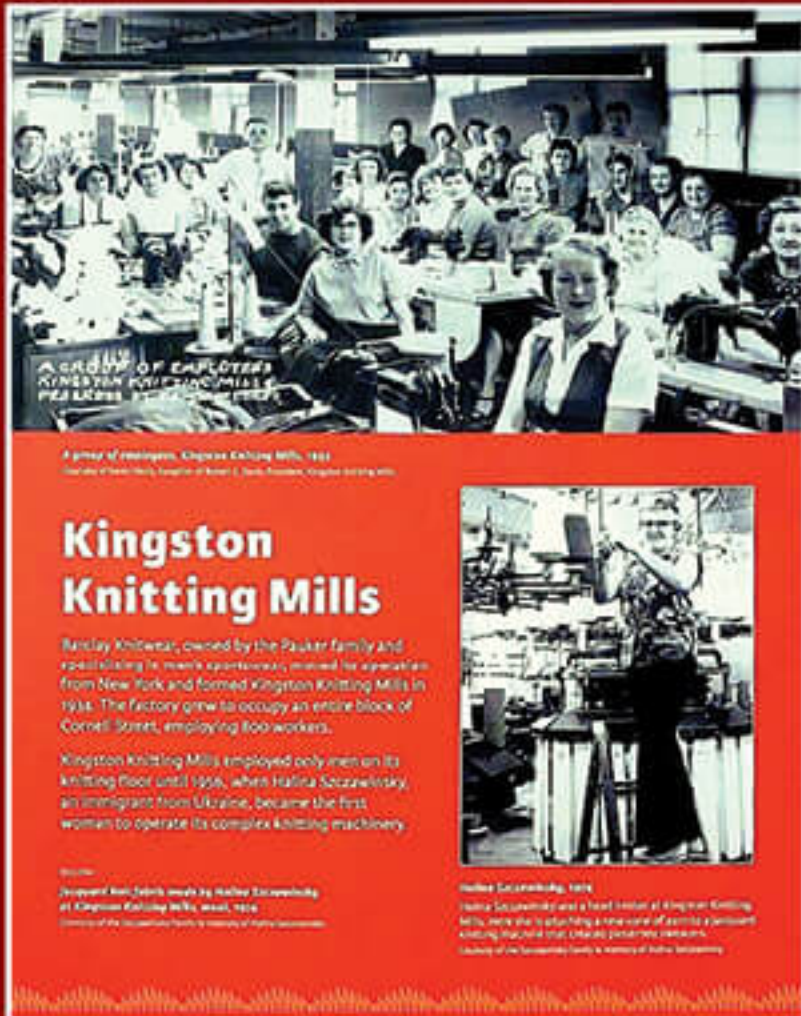
During the height of the Covid pandemic in 2020, my 94-year-old mother Halina Szczawinsky was in rehab after falling and fracturing her shoulder. It was heartbreaking: because of the pandemic, I could not visit her and could only speak to her on the phone as we looked at each other through her room window. After she healed, we could not bring her home as she required 24-hour home care as well as major renovations to her living area – and both were impossible because there was no vaccine yet, so we could not risk having a home aide, or contractors to make the needed changes, for fear of catching the highly contagious and potentially deadly disease. So, Mom had to remain in rehab until we could bring her home, which was a blow to both of us as we were always very close. I tried to keep her spirits up with daily phone calls and visits, but being separated for so long took its toll, and I saw her decline and lose hope, despite my urging her to hang on just a bit longer until I could come in to see her and we could try to get her home. To keep her spirits up, I sent daily cards and letters and small treats even though I was isolated at home myself.

At that time, the Reher Center for Immigrant Culture & History in my hometown, Kingston, NY, was planning an exhibit about the many immigrants who had worked in the local clothing fac-

tories, and I submitted details of my mother's work at the Kingston Knitting Mills. Her story was unusual because, with her spinning mill experience in England before we immigrated to the U.S., she was hired not for the sewing floor but rather for the knitting department, which was staffed only by men. Although she was not particularly welcomed at first, she used her innate curiosity, courtesy, and friendliness to learn from the operators how to run the various types of machines and, eventually, how to repair them. Because she never talked down to anyone and treated everyone with respect, they returned that respect. She taught them there were no ego wars here; she was learning from them. Eventually, she could not only run the machines but take them apart and repair them as well as any mechanic. She worked her way up to being one of the first female head knitters, and it was all done with respect and dignity. No wonder I was proud to share her stories! She worked on the worst and most complicated machines on the floor, and during the summers that I worked with her, I learned two valuable lessons: approach all the operators with the same respect she gave them, and never embarrass her in front of them. Although they all spoke with heavy accents, like she did, they were skilled workers. The summer jobs I had with

her were interesting, though hot and dirty, but as Mom said, it was honest work.

The other part of the Reher Center exhibit shared personal stories, like ours, where the focus was on how cultural skills were maintained – skills such as sewing and decorating ethnic clothing. I was proud to include some of Mom's Ukrainian sewing and embroidery examples in the exhibit as she was a master of both. I learned that in our Ukrainian culture, ornately embroidered blouses, known as *vyshyvanky*, are our formal wear. These blouses were a proud tradition dating back centuries to our early history, and designs and colors developed differently in each region of Ukraine. When Mom and I joined the UNWLA, we saw the ladies wear their proud family heirloom blouses for formal events. At the time, Ukraine was under Soviet control, and all non-russian traditions were downplayed; such beautifully crafted blouses would not have made it out through the Soviet mail system. Since my mother left home at 15 due to World War II, all she had was the child's blouse her mother had made for her, so neither of us had a *vyshyvanka* to wear. Noticing my admiration and fascination for the workmanship in these traditional blouses, my mother asked whether I wanted her to make me one. "Oh yes, please!" I replied. She asked me which pat-

The display featuring Mom Halina Szczawinsky at the Kingston Knitting Mills (lower right photo).

The shadow box with the two blouses.

Branch 95 sisters at the exhibit (l-r): Cathy Gorham, Marika Cade, Marianna Crans, Mary Panchyshyn.

tern and design to use, and immediately I said: "Babtsia's" with the red and black floral design from their hometown, Kyiv.

After carefully laying out the patterns on graph paper, Mom proceeded to embroider the traditional way: by counting the threads in the woven cotton to maintain the uniform size of the cross stitches – no drawn-on patterns here! Using an embroidery frame and a magnifying light, she labored for months on the embroidery, and when she had completed all the sections, she cut out the pattern and sewed the blouse. It took her about six months to complete it, and how beautiful it was, as she was a perfectionist in all she did. The blouse became my dearest possession because of the amount of time and love she dedicated to creating it. This was truly Mom's art form. When I shared this story with the Reher Center, they asked to display both blouses together. I agreed, and my husband helped make me a shadow box where I carefully mounted both blouses for display along with their story.

I would tell Mom all about the planning of the exhibit, the details I was providing about her work, the pictures of her on her machines, and even a sample of the woven cloth from those jacquard machines. I also described and even showed her what I did with my and "Babtsia's" blouses for the exhibit and how proud I was of her gift of love. Because of the ongoing Covid pandemic, however, the show was postponed until vaccination rates made it possible for people to attend public events. Unfortunately, Mom passed away during the period of Covid isolation. I exhibited the shadow box with the blouses at her funeral along with other pictures and stories of her incredible life as my tribute to her.

Sarah, the Reher Center director I was working with, knew how much this event meant to me. So, when creating the show, the Center also created a special display for the blouses and another about Mom at the Knitting Mills, and they dedicated the show to her memory.

During the opening reception for the exhibition, which appropriately fell on Mother's Day weekend, Sarah introduced me so that I could share a traditional Ukrainian bread-and-salt greeting, wearing the *vyshyvanka* and *gerdan* that I had purchased for Mom after Ukraine declared independence. Afterward, all the women whose mothers and ethnic sewing skills were featured in the show toasted their memories in each of our native languages. We also supplied some ethnic finger foods to enjoy afterward. Many relatives and friends attended, and my Branch 95 sisters who were able to attend also came dressed in their *vyshyvanky* to show our ethnic pride.

It was a heartwarming event for me as many of my guests were not able to attend Mom's funeral the previous year, but came to honor her memory with me in this special way. Now, at last, I feel that I kept my final promise to her, and although she could not physically see the show, I hope her spirit, as well as my father's, who was so proud of her skills, was with us that day, enjoying a well-deserved sense of pride.

Жінка – берегиня, жінка – захисниця

Свято Героїнь в Окрузі Нью Йорк США

Валентина Шемчук, 64-й Відділ США, Нью Йорк

З прапором України (зліва направо): директор департаменту культури Фонду «Центр допомоги Україні у США» Г. Баган, Почесна голова США І. Куровицька, голова Національної ради жінок України Л. Порохняк-Гановська, голова Всеукраїнської громадської організації «Територія жінок» Л. Шевченко.

Гурт «Волошки» 21-го Відділу ім. Ліни Костенко (зліва направо): Н. Хоменко, Л. Гулович, Н. Шевчук, С. Одомірок.

Учасники та гості свята.

Ми здригаємося, пригадавши той день, коли ворожі російські ракети влучили в українську землю. Тоді, 24 лютого 2022 р., здригнувся весь світ. На українській землі сонце Свободи тепер сяє через пільму російської війни... Українки-героїні жертовно захищають рідну землю на полі бою, служать військовими медикнями, у складі добровольчих підрозділів протистоять ворогові, віддають себе волонтерству.

«Жінка – берегиня, жінка – захисниця!» – так називалося традиційне Свято Героїнь, яке Округа Нью Йорк організувала 4 березня. Свято було заплановане та підготовлене попередньою Управою Округи Нью Йорк США, очолюваною Лідією Слиж. Підготовку зібрання взяв на себе 64-й Відділ ім. Іванни Рожанковської та його попередня голова Ірена Григорович, яка також разом із референткою з господарських питань округи Богданою Даньків організувала частування для гостей. Афішу до свята оформила Марта Волчук. Головна представниця СФУЖО в ООН Марта Кебало запросила на урочистості гостей з України, які прибули до Нью Йорка на 67-му сесію Комісії ООН зі становища жінок.

Відкрила Свято Героїнь новообрана голова Округи Нью Йорк, членкиня 1-го Почесного Відділу Марія Венгер. Урочиста подія відбулася за участі Генерального консула України в Нью Йорку Олексія Голубова, Першого секретаря Постійного представника України в ООН Ярослави Сочки, Голови Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Ольги Герасим'юк, Почесної голови США Ірини Куровицької. Учасники щиро привітали героїнь-українок, котрі мужньо боронять рідну землю від російських окупантів та пережили жахіття московитського полону — бойову медикню 36-ї окремої бригади морської піхоти Анну Олсен і волонтерку з тимчасово окупованого Новоазовська Людмилу Гусейнову. Героїні прибули до США, щоб ще раз сказати світові про злочинні порушення прав людини і жінок через агресію росії проти України, а також про те, що їм, бранкам, довелося пережити в російських катівнях. Приїзду українок з адвокаційною метою до США сприяла Медійна ініціатива за права людини.

Модераторка і сценаристка Свята Героїнь, членкиня Національної спілки журналістів України Валентина Шемчук, подякувавши Анні Олсен та Людмилі Гусейновій за відвагу та відданість Україні, передала їм лист до захисників України від школярки Анжели, родина якої мешкає в Йонкерсі (штат Нью Йорк). Ведуча розповіла про славних берегинь України, її героїчних захисниць – майора ЗСУ Вікторію Кравченко, кулеметницю Оксану Рубаняк, старшу лейтенантку ЗСУ Юлію Микитенко, старшого солдата Катерину Бринецьку, бойових медиків Юлію Паєвську, Катерину Поліщук та Анну на псевдо «Тіффані», Марту Дем'янчук, Інну на псевдо «Корольок», волонтерок Ганну Ворошеву, Тетяну Потоцьку-Єщук та Юлію Ворощук.

Зі словом про діяльність своїх об'єднань на допомогу героїчним оборонцям України звернулися до зібрання Людмила Порохняк-Гановська — очільниця Національної ради жінок України, та Лілія Шевченко — голова Всеукраїнської громадської організації «Територія

жінок». Гурт «Волошки» 21-го Відділу ім. Ліни Костенко подарував учасникам пісні про Україну та її захисників. Усі мали нагоду оглянути виставку світлин про українських студентів, які зустріли смерть, захищаючи Україну від російських фашистів на своїй рідній землі не на полі бою, а також про незахищені через війну дипломні дослідження українців-студентів, які загинули.

Гості-героїні російсько-української війни Людмила Гусейнова та Анна Олсен залишили і свої підписи на прапорі Волонтерського центру Харківсько-Полтавської єпархії Православної церкви України з підписами захисників України з передової та волонтерів. Пересланий з прифронтової Полтави прапор України – Прапор єднання – розгорнула ведуча свята Валентина Шемчук та присвятила гостям-героїням, їхнім посестрам і побратимам поезію «Щоби свободою рідну знов освятить Україну!». Ми невідступно йдемо до Перемоги! Слава Україні! Героям і Героїням України слава!

Біля виставки світлин про студентів (зліва направо): голова Округу Нью Йорк М. Венгер, голова 21-го Відділу Я. Герльовська, Генеральний консул України в Нью Йорку О. Голубов, заслужена працівниця культури України В. Шемчук, Перший секретар Постійного представника України в ООН Я. Сочка, журналістка Л. Корсун, Голова Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення О. Герасим'юк.

ЩОБИ СВОБОДОЮ РІДНУ ЗНОВ ОСВЯТИТЬ УКРАЇНУ!

Присвята дорогим захисницям України, колишнім російським бранкам Анні Олсен, Людмилі Гусейновій та їхнім посестрам і побратимам

Вітром заплаче осина,
Відсвіт поник зоряниці,
В небі над Україною
Спалахує блискавиця –
Ревом сталевим зірвала
Хмар молочаве купчіння,
Смертю залютувала,
Горечком у Україні...
Лави густі заструніли
Славних синочків і доньок –
Рани святі запружніли
Міццю в бою і в полоні!
Затято ворога бити
Непогрішною рукою –
На болотах московити
Хай поростуть осокою!
Хустку б тримать материну,
Батька б почуть настанову,
В коло б зібрати родину
Як би хотілось нам знову!..
Знов цілувати в маківку
Сонну у ліжку малечу,
Заоксамитити квітом
Хати долівку далечу!..
Сльози утрем на калині,
Вип'ємо повний ківш лиха –
І назавше в Україні
Зоряна ніч буде тиха!..
Йдем безустанно і гідно
Стрій свій тримаєм неспинно,
Щоби Свободою рідну
Знов освятить Україну!

*Валентина Шемчук,
4 березня 2023 р.*

BRANCH 10 PROCURES PROSTHETIC ARM FOR WOUNDED UKRAINIAN SOLDIER

Solomiia Kobuta, *President, Branch 10, Philadelphia*

Greeting Anton at Newark Liberty airport on December 1.

Anton Kovalchuk and his Ukrainian volunteer attending the Ukraine War photo exhibition at the Ukrainian League of Philadelphia on December 2 with Branch 10 members (l-r): Oksana Homa, Mariana Mokritski, Iryna Koval, Ivanna Plahta, Natalia Dubovici, Khrystyna Urda (Kalush Soyuz Ukrainok volunteer), Solomiia Kobuta, Yuliya Penchak, Roksolana Hanf, Victoria Kondratova.

At the Ukrainian Embassy event in Washington, DC, on December 8. Second and third from left are General Mark Milley, Chairman of the Joint Chiefs of Staff, and Oksana Markarova, Ambassador of Ukraine to the U.S.

When the war broke out in their homeland, members of UNWLA Branch 10 in Philadelphia began spearheading various efforts to provide humanitarian aid to people impacted by the war. Early on, the branch focused on helping families, including those with sick children and single mothers, both financially and with evacuations, through a collaboration with Razom for Ukraine. The branch also established a strong partnership with Soyuz Ukrainok in Kalush, Ukraine. In September 2022, Branch 10 decided to sponsor a wounded Ukrainian soldier in need of a prosthetic. The original plan was to raise funds to cover the cost of providing a prosthetic in Ukraine. The branch contacted multiple sources to locate a soldier willing to participate in this initiative. Because the branch's fundraising efforts rely heavily on social media, the candidate had to agree to share his identity – not something every soldier would agree to. Only one, Anton Kovalchuk, 31, who was introduced to Branch 10 by Soyuz Ukrainok in Kalush, was comfortable with UNWLA sharing his name and photos in the U.S. and on social media. While serving in the military, and before sustaining his life-changing injuries, Anton was already a familiar face to Soyuz Ukrainok in Kalush as they had provided aid to Anton's military brothers: warm clothes, hand warmers, shoes, medicine, and other items.

Branch 10 contacted Anton on September 21, 2022, and soon learned that Ukrainian physicians did not consider him to be a candidate for an arm prosthesis due to the very short limb that remained after the amputation of his arm. Branch 10 did not give up and instead started researching prosthetic centers in the U.S. To their relief, they received confirmation that Anton was indeed eligible for a prosthetic arm. This drastically changed the task for the branch since now Anton would need to come to the U.S. to receive his prosthesis, and the cost of the prosthesis would be higher than in Ukraine.

Branch 10 identified two options for Anton's prosthetic arm: one in Minnesota that would cost \$25,000 (greatly discounted from the full price) for an arm without an elbow, and another in the Philadelphia area for a bionic prosthetic with an elbow, for \$35,000 (also discounted). The branch decided to work with the local center in Pennsylvania.

With support from the Revived Soldiers Ukraine non-profit – which would provide assistance and guidance to Branch 10 in raising funds for Anton's prosthetic – Prosthetic Innovations in Eddystone, PA, agreed to work directly with the branch.

Branch 10 and Anton first needed to overcome several hurdles: restoring his documents, which were lost during battle; scheduling an appointment for him to apply for a visitor visa to receive medical care in the U.S.; obtaining permission for him

to leave Ukraine; coordinating travel from Ukraine to Poland to apply for the visa at the U.S. consulate; ensuring that he received necessary vaccinations; coordinating his living arrangements; finding a Ukrainian volunteer to accompany Anton; purchasing his airline tickets; and most importantly raising \$35,000 within three short months.

With the high price of the prosthetic, a member of Branch 10 volunteered to host Anton and his volunteer in her home, where she could help him readjust to civilian life as he had been in a rehabilitation center in Ukraine since sustaining his injury.

Anton and his volunteer from Kalush Soyuz Ukrainok arrived at Newark Liberty airport on December 1, 2022, and they were greeted by a large group of Ukrainians, including members of other local UNWLA branches. This was extremely emotional for Anton and for everyone involved. The next day, Anton attended his first appointment at the prosthetic center, and later that evening, he met the rest of Branch 10 at the *Ukraine War* photo exhibition, organized and hosted by Branch 10 at the Ukrainian League of Philadelphia. The branch had two goals for the photo exhibition: to raise funds for Anton's prosthetic and to continue raising awareness about the atrocities of the war in Ukraine. The event attracted many American visitors and was covered by a local news station.

That same weekend, Anton was invited to attend the 100-year celebration of the "Carol of the Bells" at Carnegie Hall in New York City. The following week, on December 8, he and other Ukrainian soldiers in the U.S. for medical treatment were invited to an event in

Washington, DC, organized by the Ukrainian Embassy to honor the Ukrainian Armed Forces. During the event, Anton had the opportunity of a lifetime – to meet General Mark Milley of the U.S. Army, who serves as the 20th Chairman of the Joint Chiefs of Staff. Anton was gifted a coin of the Chairman of the Joint Chiefs of Staff (an award for outstanding service or performance of duty) and also had an opportunity to interact with other Ukrainian soldiers.

After Anton made a couple of visits to the prosthetic center, the amazing team at Prosthetic Innovations began working expeditiously on his prosthetic arm, which was carefully selected to ensure that it could be serviced in other countries and would work well as a modular unit (so that the hand could eventually be replaced with a newer or more functional one). On December 21, exactly three months after the first contact between Branch 10 and Anton, Prosthetic Innovations surprised Anton with his new prosthetic arm!

During his stay in Philadelphia, Anton took part in many events at the local Ukrainian Center in Jenkintown, Ukrainian churches, and Rotary International, and attended holiday celebrations at the homes of UNWLA members. He also met with fellow veterans from the Azov battalion who live in the U.S. Anton received a very warm welcome from both the Ukrainian and American communities and was showered with gifts of clothes and specialized items for one-handed use.

Anton returned to Ukraine in early February 2023 and has a long road ahead to perfect the use of his prosthetic arm and to undergo rehabilitation for his right arm, which was also

severely damaged during battle (he has limited use of his right hand, with only three functional fingers). During his stay in the U.S., Branch 10 also arranged for Anton to receive occupational therapy with the support of Prosthetic Innovations. Furthermore, with support from Dr. Mykhailo Tatarchuk, arrangements have been made for Anton to undergo a specialized Electro Neuro-Myography test in Kyiv to examine the health of the muscles and nerves in his right arm and hand, and to receive further treatment and surgery, if possible, at no charge.

This year, Branch 10 is focusing on raising funds and awareness for the support of Ukraine's women defenders. Branch 10 learned that the combat medic who saved Anton's life was a woman; by collaborating with her and with organizations in Ukraine, the branch is working to ensure that the women who are defending Ukraine on the battlefield receive the support necessary to continue their heroic work. Being part of the UNWLA, Branch 10 aims to highlight the critical role of all women in the war effort: female soldiers and combat medics, doctors, volunteers, mothers, daughters, grandmothers, and sisters.

UKRAINIAN MEDICAL TEAM

TRAINS AT TAMPA VETERANS HOSPITAL

Olya N. Czerkas, President, Branch 124, St. Petersburg, FL

A nine-member delegation of Ukrainian medical and trauma specialists recently visited Washington, DC, and Tampa, FL, to explore critical medical procedures and issues so that they could better support the victims of Russia's war of aggression.

The delegation, funded by the Open World program of the Congressional Office for International Leadership (COIL), an agency of the U.S. Congress, included medical leaders from Ukraine's Ministry of Health and Ministry of Veterans Affairs, as well as the First Medical Association of Lviv (including the Unbroken project).

Founded in 1999 by Congress, COIL's Open World program supports congressional diplomacy efforts for Members of Congress by conducting exchanges that establish authentic communication and enduring relations. Program participants are exposed to the work of Congress, American politics, accountable governance, and volunteerism while being home-hosted by American families.

While in Washington, DC, the Ukrainian delegates met with the leadership of the Veterans Health Administration, including Deputy Under Secretary for Health Dr. Steven Lieberman, and with key stakeholders at the U.S. Department of State (including Deputy Assistant Secretary, EUR, Robyn Dunnigan and Deputy Assistant Secretary, CSO, Matthew Steinhelfer), the Department of Veterans Affairs, and Congressional staff with the Commission on Security and Cooperation in Europe and the House Foreign Affairs Committee.

After the Washington program, the James A. Haley Veterans' Hospital Polytrauma Center hosted the delegation in Tampa, with its medical leadership designing a concise and highly effective training program, "Rehabilitation Veteran," that looked at all aspects of battlefield and war trauma. UNWLA Branch 124 member Dr. Chrystyna Rakoczy and branch president Olya Czerkas worked together to plan a successful visit and training for the Ukrainian delegates, with Olya Czerkas taking the lead on cultural programming and providing homestays for the Ukrainian guests under an Open World program sub-grant from the U.S.-

Ukraine Foundation, a non-profit based in Washington, DC.

The Ukrainian medical team members had varied backgrounds: surgeon, physiotherapist, otolaryngologist, primary care physician, chief of staff of a military hospital, group leaders in a medical and military rehabilitation center, deputy ministers. Their varied backgrounds were an asset, as delegates were able to share their specific knowledge while simultaneously adding to their own expertise.

Our Ukrainian and American communities opened their hearts and homes to the delegates from Ukraine. The day they arrived, January 20, 2023, was filled with excitement and enthusiasm. A few families traveled to the airport to greet the Ukrainian guests, while others waited at Dr. Rakoczy's home, where the delegates and host families were to meet over dinner. The evening was spent talking, laughing, getting to know one another, and making new friends.

Giving our Ukrainian delegates an opportunity to experience American culture was one of the program's goals, and it was quickly achieved. With a visit to the James Museum of Western and Wildlife Art, the delegates had an opportunity to view many American Western artifacts. Walking along the main street of St. Petersburg's beautiful open-air market, they enjoyed sights found only on Florida's shores. Huge pelicans sat on the break-walls while dolphins swam playfully. Street musicians entertained the delegates and visitors as they walked toward the contemporary Dali Museum.

Word of the Ukrainian delegates' training at the VA hospital spread quickly throughout the community. An invitation to an American barbecue at the home of Dr. and Mrs. James Gibson was extended to the delegates, host families, and doctors and staff of the Polytrauma Center. Delegates received commemorative keepsakes of their trip to the U.S. from Mr. and Mrs. Mark Van Trees, while a representative of the Tampa Bay Lightning hockey team presented each delegate with a hockey puck signed by the players.

Branch 124 president Olya Czerkas presented her art work, *Life*, to the Gibsons in appreciation for hosting the memorable evening.

The Ukrainian community in St. Petersburg anxiously awaited the Ukrainian delegates. Liturgy was held at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church. A luncheon honoring our guests began with a prayer by Reverend Barytskyy, pastor of the parish, and Reverend Paisley, a visiting priest. A program was prepared by members of Branch 124. Olya Czerkas welcomed the guests and all who attended this important event. One of the visiting Ukrainian doctors shared information regarding their visit to the Veterans' Hospital and briefly described current medical issues in Ukraine. Dr. Chrystyna Rakoczy introduced all the Ukrainian delegates and briefly summarized their backgrounds. Maria Brown thanked each of the host families who so willingly offered their homes to the Ukrainian delegates. Iryna Karavan and Oksana Johnson provided an overview of the humanitarian and financial aid given to Ukraine by our St. Petersburg community this past year. The newest members of Branch 124 took an active role in the program. Zinoviia Zakovorotna, for example, sang Ukrainian songs and played the traditional bandura, which was interesting for everyone, especially the host families. A children's program of songs, poems, and dances was prepared by Khrystyna Hechlacz, Snizhana Korobchenko, and Olena Krivchyna. Elona Krasavceva and Zinoviia Zakovorotna concluded the program with a humorous song that had guests smiling and singing along. The host families and Ukrainian delegates were each presented with a gift from the branch, with our warmest and best wishes. The enormous responsibility of preparing this important luncheon was taken on by Maria Picun. With the help of branch and community members, the luncheon was a great success.

A visit to St. Petersburg would not be complete without visiting the Gulf of Mexico. Following a long and busy day, delegates had an opportunity to relax while enjoying the waves of the Gulf rolling onto the shore, feeding the seagulls, and finding tranquility in the beautiful, peaceful, and enchanting sunset.

The important and intense week-long training program began on Monday, January 23. Dr. Steven Scott, Chief of Rehabilitation and Director of the Polytrauma Center at James A. Haley Veterans' Hospital, welcomed the delegates. Thanks to Dr. Scott's positive leadership, medical expertise, and dedication to veterans, the Ukrainian delegates had the opportunity to become familiar with this outstanding facility and the many medical and rehabilitation services available to American veterans.

Exchanging information between the Ukrainian delegates and the hospital's medical staff was an essential part of the training program. The delegates began every session by

A visit to the James Museum of Western and Wildlife Art.

Meeting and barbecue dinner at the home of Dr. and Mrs. James Gibson.

Dr. Chrystyna Rakoczy explains diagnostic instruments for brain trauma.

Visiting the hospital's spinal injury department.

speaking about the war in Ukraine, war injuries not only to military personnel but also to civilians, including children, and the need for diagnostic and medical equipment along with training. A well-received exchange of questions and answers set the foundation for open discussions throughout the training program. Two translators continuously facilitated the exchange of information. Throughout the five-day program, presenters displayed slides on specific topics, often accompanied by Ukrainian translations. Barriers to understanding each other's language were at most minimal, but largely non-existent.

Each training day was well-planned and divided into sessions: training and discussion, visits to specific units, and hands-on experience. The perfectly scheduled program not only provided information, but also presented experiences that were essential for gaining a full understanding of the various topics.

When the delegates toured the hospital's Polytrauma Center, they had an opportunity to focus on a variety of issues, including spinal cord injuries, traumatic brain injuries, amputations, creative rehabilitation, robotics, and more. They also had an opportunity to admire the newly constructed hospital facility, which was one of Dr. Scott's visions. The new facility, with state-of-the-art medical equipment, will open soon for veteran care.

Dr. Chrystyna Rakoczy, a Polytrauma/TBI Optometrist, works in the Brain Injury Vision Assessment and Rehabilitation Center at the Veterans' Hospital. She presented information regarding screening for oculomotor dysfunctions following traumatic brain injury.

She spoke about eye and vision care following blast exposure and/or possible traumatic brain injury. Having the opportunity to recently visit and volunteer in Ukraine, Dr. Rakoczy met with medical staff there, visited facilities, and informally assessed medical needs related to brain injury and vision. Her passion to help the Ukrainian delegates was evident as she spoke about each diagnostic instrument. She then gave the delegates time to gain hands-on experience using these diagnostic tools themselves.

Two programs at the Polytrauma Center were of special interest and received much attention due to the type of injuries sustained by civilians and military personnel during the war in Ukraine: the prosthetics and rehabilitation centers.

It was evident that the prosthetics department was an important part of the Polytrauma Center. According to the medical team, the type of prosthetic used by veterans depends on their injury, on the surgery they have had, and on the veterans themselves. Prosthetics have improved considerably over the years; for example, the materials used today are both stronger and lighter. Technological advancements have also been made in the actual use of prosthetics. It was noted that, following a rehabilitation program, many veterans continue to lead active lives. An appropriate rehabilitation program and a positive attitude are extremely important for success.

A visit to the Rehabilitation Center was the perfect ending to the week of training. As we entered the facility, we found a tall climbing wall, now renamed the "I can wall." Patients who thought they could never

Branch 124 members and Ukrainian delegates at the luncheon at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church.

Dr. Chrystyna Rakoczy (left) and Olya Czerkas worked together to plan the training and successful visit for the Ukrainian delegates.

climb are now able to reach the top because of a positive attitude and perseverance. We then walked to an open area where we were directed to stand in a circle and not say, but sing our name while using motions to express who we are. This seemed difficult at first, but as we continued to hear each name and watch the movements associated with the name, we began to see smiles on faces and feel calmness around us. Not realizing it, dance was introduced as a type of therapy. We were then given an assortment of instruments: guitars, ukuleles, drums, clickers, sticks, bells, etc. Music was played, and, without direction, people began playing the instruments, moving to the music, and interacting with one another. Not realizing that this was a therapy session, individuals were moving however they could, stretching, while enjoying the auditory stimulus – the music. The social interaction was especially important. It became clear that laughter and communicating with others are so important in regaining physical strength and emotional stability.

As the week came to an end, a final dinner, “The American-Ukrainian Connection,” was held prior to the departure of the Ukrainian delegates. Our visitors, their host families, Polytrauma Center staff, and members of Branch 124 attended. Many words of thanks were extended to the host families for opening their hearts and homes, and the delegates were thanked for the positive experiences they had given to all and for their dedication to Ukraine and her people. We wished them well as they returned to Ukraine. The James A. Haley Veterans’ Hospital staff was thanked for a truly enlightening and positive learning experience.

We sincerely thank COIL, the U.S. Department of State, and the U.S.-Ukraine Foundation for giving our Ukrainian delegates this opportunity to train at the James A. Haley Veterans’ Hospital Polytrauma Center. We are grateful to the leadership and staff of the hospital for sharing their expertise and knowledge through an outstanding training program. Delegates will be able to share their newly acquired knowledge with other doctors and medical staff while saving the lives of so many Ukrainians affected by this devastating war.

СВІЧА ЗА УБІЄННИХ

Тетяна МакКой, шт. Теннессі

Опливає свіча сльозами,
Розсіває шрапнеллю біль.
Їх багато уже не з нами,
А ми все ще ковтаєм сіль.
Свіча блима... тремтить... шепоче:
«Нехай прийме вас Божий рай...»
А десь поруч вмирає котик,
Певно, нявкнув рашистам: «Хайль!»
Коса смерті гуляє полями,
Стогне знов Довженка земля...
Не свіча – пожежа палає
Там, де ти народивсь... і я...
Де забулись людям роси,
По яких би оце побродить...
Де в дітей сивіють коси
І не доля в руках, а мить.
Стигне віск на тілі у свічки...
Багатьох нам уже не вернуть...
Двічі ти не ступнеш у річку,
Але тричі можеш турнуть
Оту нечисть погану, що лізе,
Затуляє собою світ...
Нам би іншу свічу – із заліза,
Щоб осліпнув московський кріт!
Щоб навіки злився з землею!..
Щоб зогнив, мов погань зла!..
Щоб прийшло Різдво з кутею –
Не прокляттями для ...уїла.

BRANCH 56 IN NORTH PORT, FL, BEGINS ANOTHER BUSY YEAR

Branch 56 Answers Urgent Call for Ultrasound Device on Ukrainian Front Lines

Medical professionals working with FRIDA on the front lines in Ukraine.

The portable ultrasound device purchased by Branch 56.

After doctors volunteering for FRIDA on the Ukrainian front reached out to Branch 56 president Bohdana Puzyk about their dire need for a portable ultrasound device, the Branch raised money to purchase the device.

FRIDA is a Kyiv-based organization of Israeli and Ukrainian medical volunteers dedicated to assisting and caring for Ukrainian civilians and soldiers requiring urgent medical care. FRIDA volunteers also evacuate and transport the injured from hot spots, provide medical consultation, and improve the medical qualifications of its doctors. The organization's volunteers routinely drive for hours under hazardous conditions to reach Ukrainian regions under Russian attack. Elena Hramachova, FRIDA's coordinator in Kyiv, had met Bohdana Puzyk when the latter traveled to Kyiv in the past.

After clearing the purchase and donation of the ultrasound device with the UNWLA, Bohdana contacted the philanthropic foundation of the Ukrainian Medical Association of North America (UMANA) to coordinate the purchase with the UMANA Foundation's president, Dr. Marika Hrycelak, whom she described as being a "tremendous help" in securing the equipment. The ultrasound device "offers many features that lower-cost units do not and does not require an annual subscription to software updates," said Bohdana. "The FRIDA team is very familiar with this unit, which means they will not require any training. [The device] costs \$8,000, more than we thought, but with the \$6,300 that we raised and UMANA'S participation to donate the balance and, most importantly, deliver it into the hands of Elena, we have accomplished our mission and are making a difference in the lives of many soldiers and civilians."

Branch 56 has raised approximately \$55,000 in humanitarian relief for Ukraine since the war began in 2022.

To learn more about FRIDA and the UMANA Foundation, visit their websites: <https://frida-ukraine.com/en/> and <https://umana.org/>.

Слава Україні! Героям слава! Glory to Ukraine! Glory to her heroes!

Patricia Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

"Carnivale" Dance and Benefit

On the eve of the first anniversary of Russia's invasion of Ukraine, Branch 56 hosted Carnivale, a dance and benefit to raise money for a UNWLA-approved fund that earmarks humanitarian aid for soldiers serving on the Ukrainian front lines.

Held on Saturday, February 11, the event was chaired by Branch 56's Lidia Bilous, a UNWLA Honored Member; her committee included other members of the Branch.

The Carnivale took place in the church hall of St. Mary's Ukraini-

an Catholic Church in North Port. Approximately 150 guests, including St. Mary's pastor, Father Dmytro, and his family, attended the affair.

Light refreshments, such as charcuterie boards, were offered at

the benefit, and guests were entertained by the Syzonenko Brothers, Volodymyr and Victor. A gift basket filled with treats and a tort, donated by Olya Ivanchyk and Luba Czarar, were also auctioned off.

In total, the Branch 56 Carnivale raised more than \$5,000, which will be donated to the soldiers' humanitarian relief fund.

Since February 2022, immediately after Putin's horrific invasion of Ukraine, members of Branch 56 have rallied and strategized their fundraising and a much-needed community awareness campaign. Under the leadership of Branch 56 President Bohdana Puzyk, our Soyuzianky have organized educational or related events, like this one, to raise local consciousness about Ukraine's importance in the fight for democracy and money for the UNWLA's designated relief funds. They have been persistent in their labors over the past year.

Indeed, Ukraine will not perish.

Patricia Zalisko, *Press Secretary, Branch 56, North Port, FL*

Photo: Areta Baranowskyj

Roman and Aurelia Kindracky enjoying the Carnivale.

Любомир Луцюк на Флориді

У середу, 22 лютого цього року українська громада в Південно-Західній Флориді мала приємність познайомитися і почути доповідь (англійською мовою) д-ра Любомира Луцюка, професора Королівського військового коледжу в Канаді (Royal Military College of Canada) про його нову видану книжку «Operation Payback: Soviet Disinformation and Alleged Nazi War Criminals in North America».

У книжці описано, як розповсюджувалася фальшива інформація про так званих нацистських злочинців – українців, які поселилися в Америці та Канаді після Другої світової війни. У ній висвітлюються документи, які спростовують фальшиві інформації, подані радянськими джерелами.

На доповідь прийшла численна публіка, що з великою зацікавленістю слухала професора. Після доповіді була нагода придбати книжку д-ра Любомира Луцюка та ближче познайомитися з автором.

За організацію доповіді велика подяка членкиням 56-го Відділу СУА (голова — Богдана Пужик) і членам Ukrainian American Club

(голова — Дарія Томашоска). Доповідь відбулася в Українському релігійному і культурному осередку імені св. Андрія в Норт Порті, Флорида.

Віра Боднарук, *56-й Відділ СУА, Норт Порт, Флорида*

На зустрічі з д-м Любомиром Луцюком. (Фото Христини Чайковської).

Rally for Ukraine

On Friday, February 24, the first anniversary of Russia's invasion, Soyuzianky from Branch 56 joined forces with members of the Ukrainian American Club, the Ukrainian Men's Club, and the Ukrainian American War Veterans to host a rally demonstrating the community's unwavering support for Ukraine and opposition to Putin's continuing war.

More than 200 people took part in the rally, which was organized by Daria Tomashosky, a member of Branch 56 who is also the president of the Ukrainian American Club. Local television and print media covered the event.

Patricia Zalisko, *Press Secretary, Branch 56, North Port, FL*

Photo: Victor Lisnyczyj

Rallying for Ukraine.

Кулінарна спадщина України

У ДОСЛІДЖЕННЯХ МАРІАННИ ДУШАР

За матеріалами лекції, яка за ініціативи 107-го Відділу
США відбулася у Сан-Франциско у лютому 2023 р.

Евгенія Злотар, 107-й Відділ, Сан-Хосе, Каліфорнія

Початок року виявився дуже активним для 107-го Відділу, що базується у районі Затоки Сан-Франциско. Ми мали задоволення приймати у себе Маріанну Душар — одну з найпровідніших антропологинь України, що присвятила себе дослідженню та збереженню кулінарної спадщини Галичини (і всієї України), авторку кулінарного дослідницького проекту «Пані Стефа» (panistefa.com), дослідницю, яка має давні зв'язки з США. Окрім зустрічі та лекції, гостя зголосилася провести і кулінарний майстерклас з приготування яворівського пирога, що виявився вельми популярним серед відвідувачів!

То ж чому Маріанна приїжджає з України до Америки у пошуках матеріалів для своїх досліджень і як саме наша національна кухня відображає історію, етнографічну і навіть етнічну та політичну складові культури нашої Батьківщини? Про це читайте нижче.

«Чому моїм фаховим інтересом є саме кухня? — почала свою доповідь п. Маріанна. — Тому що те, що ми їмо, супроводжує всіх нас упродовж цілого життя. Ми вкладаємо в наші харчі певні значення, наша їжа супроводжує нас у повсякдень і у свята».

Щоб зрозуміти галицьку кухню, достатньо глянути на карту: Галичина є місцевістю, що простягається між Краковом і Тернополем. Через Галичину проходили торгові шляхи і тут відбувалися визначні події, що впливали на життя людей. І, як наслідок, це осідало на традиціях галицької кухні, як на фільтрі. Вона несе в собі впливи німецької, австрійської, польської, грецької, вірменської кухонь. Наприклад, каву до Львова завезли вірмени. Греки — цитрини, оливкову олію і спеції. Кожна господиня брала ці продукти і готувала з них свої блюда, не обов'язково такі, як в інших народів. Саме тому кухня Галичини гнучка і відображає не тільки етнічне різноманіття, але й адаптування та вплив моди на певні страви, процес перетворення на щось своє в межах самого регіону і різних соціальних груп.

Українська кухня — це переважно сільська кухня. Зазвичай, вона базується на тих складниках, що вирощувались на місцині — овочі, скотина, птиця тощо. Але іншою важливою складовою української кухні є кухня містян, коли готують з того, що можна знайти у крамницях. Саме тому вона різноманітніша, адже міста завжди були перехрестям торгових шляхів і до них приїжджали з інших міст і країн. І якщо про сільську кухню ми знаємо з етнографічних джерел, то про кухню містян дізнаємося з кулінарних книг. Важлива складова кухні — це страви, що готували для верхівки суспільства, для «еліти». Така кухня завжди була авангардом кулінарних традицій і формувалася людьми, які мали привілеї подорожувати, здобувати освіту, розмовляти іншими мовами і, як наслідок, привозити із собою блюда з інших країн, а також користуватися послугами професійних кухарів.

Міська та сільська галицька кухня зазнали значних репресій під час приходу совітів. Вона вважалася націоналістичною, буржуазною, і тому її намагались знищити як одну з частин української культури. Галицькі кухонні традиції врятували, зокрема, численні українські емігранти, які вивозили із собою переписи, харчові звички та пристосовувалися до місцевих інгредієнтів. Таке пристосування і впливи інших країн можна побачити на прикладі традиційних бурячків з хроном або цвіклі. Навіть назва натякає на те, що це не оригінальна українська страва, бо слово *zwicken* походить з німецького і означає щипати. Цікавим є «шлях» страви з Німеччини у нашу культуру. Рецепт цвіклів знаходимо у польських кулінарних книгах, датованих 60-ми роками XVI ст., і він не змінився до наших днів. У XXVI ст. було популярним подавати м'ясо з хроном і сметаною. Але єврейські господині адаптували цей рецепт під вимоги кашруту, де є заборона подавати м'ясне разом з молочним. Тому, щоб хрін не втрачав свого привабливого вигляду, спочатку до нього додавали буряковий сік, а потім і сам буряк. То ж цвіклі найпопулярніші у тих регіонах, де традиційно живе єврейська діаспора.

Традиції готування їжі можуть бути також шляхом до розуміння нашого автентичного історичного розвитку. Українська кухня адаптується, приживається, розвивається і стає такою, якою знаємо її нині.

Маріанна Душар під час лекції.

На майстеркласі з випікання яворівського пирога.

Яворівський пиріг готовий до випікання.

Через політичні обставини, зокрема ті, що пов'язані з російськими сусідами, тривалий час не видалися кулінарні книги українською мовою. Деякі друкувалися, але вони не містили в назві слово «українська», а стосувалися кухні «малоросійської», у чому проглядався елемент репресії української культури з боку російської імперії. Перша кулінарна книга українською мовою видана тільки у 1868 р., це «Руська пекарня або наука як варити і пекти». І хоча українська кухня сприймалася як сільська, ця книга засвідчує багату і насичену традицію міської кухні з використанням різних інгредієнтів, підходів до готування і планування страв. Книга викликала зацікавлення українською кухнею, хоч і була видана малим тиражем. Пізніше з'явилося більше книг з рецептами, де зберігалися кулінарні традиції. Деякі з них були оригінально видані польською мовою, але українські господині мали настільки велику зацікавленість до них, що домоглися перевидання їх українською. То ж з кінця XIX ст. починається хвиля публікування книжок українською. Зазвичай, авторки цих книг і ті, хто ними активно користувався, походили з родин священників або вчителів. І це не випадково, бо вони знаходилися «на межі» міста і села, займали активну соціальну й політичну позицію та розуміли важливість збереження української спадщини. Чимало жінок з таких родин, що емігрували до США та врятували українську кухню, зокрема від забуття та асиміляції, належали до Союзу Українок Америки.

«Книга Ольги Франко “1-ша українська загально-практична кухня” цікава тим, що це перша книга, яка позиціюється як загальна народна кухня, тобто створена для всіх регіонів і класів українського суспільства, — зауважила Маріанна Душар. — Авторка показує цілісність кухні, підкреслюючи соборність країни, що вже відбулась на той момент. Також це була книга, написана авторкою з фаховою освітою, а не просто освіченою людиною. Ольга два роки навчалась у Відні у господарській школі, і це дозволило їй створити цю книгу з професійної позиції».

Чоловік Ольги, Петро, був науковцем у сфері хімії і саме він написав першу в Україні наукову передмову до цієї кулінарної книги. Це надто цікава деталь з огляду на те, що приготування їжі пов'язане, або навіть цілком базується на хімічних та фізичних процесах. Також тому, що наукова передмова була авангардною для розуміння таких, здавалось би, побутових і звичайних речей, як повсякденне готування їжі. Унікальною рисою цієї книги є і те, що багато продуктів і кухонного приладдя, які згадуються у ній, досить сучасні навіть зараз. Надзвичайно цікавим для модернової господині у цій книзі є інгредієнти, які використовує авторка. Наприклад, сучасні українські господині вважають, що *шпаралі* (або спаржа) прийшли до моди української кухні близько 5 років тому, але для Ольги Франко це розповсюджений клясичний харчовий інгредієнт. «Також у книзі згадуються устриці, омари, жабки і навіть слимаки! Причина, з якої ми дивуємося з цих інгредієнтів, полягає в тому, наскільки пригнічена була національна українська кухня за радянських часів і наскільки все автентичне було під репресіями», — продовжила лекторка.

Повсякденне приготування їжі не є виключно побутовим процесом без культурного контексту. Так чи інакше, усе, що ми робимо, є зануреним у цей контекст і розуміння того, як це відбувається, дає нам можливість будувати і збагачувати власну національну ідентичність. «Але моя улюблена страва у книзі, — повідомила п. Маріанна наприкінці своєї презентації, — це печеня з пави. Авторка дуже детально пояснює, як її патрати та пекти, щоб вона виглядала, як жива».

Після презентації відбувся майстерклас з приготування яворівського пирога, який має стати культурною спадщиною ЮНЕСКО на рівні з борщем. Зацікавленість до лекторки і її практичних знань була настільки великою, що в приготуванні пирога взяли участь 15 осіб, хоча планувалося тільки 10. Рецепт пирога можна знайти на вебсторінці США: unwla.org/projects/yavorivskyi-pie.

Наш відділ вдячний за підтримку й допомогу з приміщенням і організацією заходу Українській православній церкві св. Михайла у Сан-Франциско, а також особисто Оксані Черепенко ДіРікко.

Фото Є. Злотар.

From left: Bonnie Keller, VP, Branch 14; Kostyantyn Vorona, Head, Consular Division, Embassy of Ukraine, Washington, DC; Kathleen Tice, President, Branch 14.

UKRAINIANS IN ATLANTA RAISE \$70,325 TO SUPPORT UKRAINE

**Kathleen Perzik Tice, President,
Branch 14, Atlanta, GA
Tetiana Lendiel, Branch 14, Atlanta,
GA, and Treasurer, UCCA**

UNWLA Branch 14 in Atlanta was honored to participate in the Freedom for Ukraine Fundraising Gala on January 27 at the Atlanta Marriott Northeast/Emory. This amazing black-tie event was fully financed by its patron sponsors, Jake and Petra Mazhar, who are originally from the Czech Republic.

The 221 invitation-only attendees included business owners from all walks of life. They enjoyed a program that featured a variety of performances, lively auctions, and a full buffet. Beautiful Ukrainian artworks and crafts were donated and available for purchase throughout the evening. Incredible vocal and dance performances were interspersed with live auction items, including a work by nationally known artist Steven Penley. Ukrainian war stamps signed by President Volodymyr Zelensky were among the highlights of the auction.

The entertainers included international dancers who donated

their talent. The following day, the dancers were judges for professional dancers in Atlanta via the Volga Dance Academy.

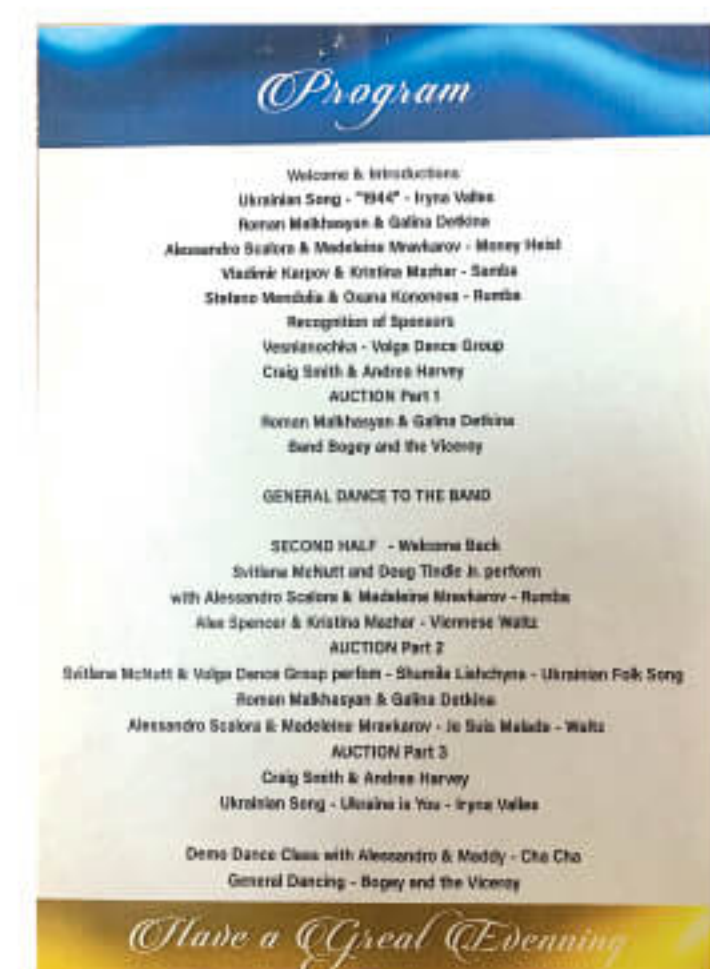
Professional photographers were present to record the entire evening.

The event's special guests were:

- Kostyantyn Vorona, Head, Consular Division, Embassy of Ukraine, Washington, DC
- Oleksii Domanchuk, First Secretary of Consular Issues, Embassy of Ukraine, Washington, DC
- Brian Mock, Mayor of the City of Chamblee (an Atlanta suburb)
- Lilia Podkopayeva, gymnastics gold medalist at the Atlanta Olympics.

The following day, the Consular provided on-site services regarding visas, passport renewals, birth registrations, etc.

The event concluded with live music and dancing and a special opportunity to personally meet with Kostyantyn Vorona.

PUBLISHING AND ADVERTISING UKRAINIAN BOOKS FOR FREE: A HOW-TO GUIDE

Lada Pelensky Prokop, MSLS, Branch 96, Detroit, MI

Amazon Kindle Direct Publishing (KDP) is an on-demand publisher that works at lightning speed. They publish paperback books, hardcover books, and eBooks with no publishing or advertising cost to authors or their publishers.

That is not the case with other publishers. For example, 11 years ago, “The Puppet Folk” team published two children’s books: the Ukrainian and English versions of *The Puppet Mitten*. We published with the Lightning Source press, a unit of the international book distribution giant Ingram Industries, the advantage being that the books are automatically sold in many different countries. We paid a reasonable (hundreds, not thousands) publishing fee for each version, and we are charged an advertising fee each year. To this day, multiple copies of the books are being sold.

Two members of Branch 96 have already had English books published with Amazon KDP. Former Branch 96 president Marta Kwitkowsky had her uncle’s memoirs, *Nachtigall*, by Myroslaw Kalba, translated by J. M. Berezowsky, published by her son, Adrian Kwitkowsky. The book is being sold on Amazon Books under Kalba, Myroslaw. I had my book *Quality Online Learning and Testing* published as well.

KDP publishes in 46 languages under “Supported Languages.” Recently, the subset “Ukrainian (paperback and hardcover only)” was included in Supported Languages by Amazon KDP. This is great news for Ukrainians as it allows Ukrain-

ian paperback and hardcover books to be published and advertised at no cost!

Eleven years ago, we submitted an English eBook version and a Ukrainian eBook version of our *Puppet Mitten* book to Amazon KDP. The English version was published and is being sold online to this day, but the Ukrainian version was not published; Amazon informed us that “the Cyrillic alphabet is not yet supported.” Over the years, I emailed Amazon KDP begging them to include the Ukrainian language, to no avail.

Now it **IS** included. Whether because President Zelensky’s government courts foreign investment or because our brave soldiers have made Ukraine world-famous, Amazon has entered Ukraine, and now Amazon KDP supports the Ukrainian language for both paperback and hardcover books.

Here is an outline of the process for publishing with Amazon KDP:

- Copyright ownership is required. Copyright may be owned by the author, the author’s publisher, or an inheritor, who is usually a family member. Very old books have expired copyright.
- An International Standard Book Number (ISBN) is also required. KDP offers a free ISBN during publishing. The ISBN should appear on the second page of the book, below the copyright notice.
- The book must be computer-ready and include two online files in the required format: one file with the book content and one file with the book cover. KDP provides templates for the book cover, and there are several book sizes to choose from. A book must have at least 24 pages and may have up to 800 pages; the number of pages must be divisible by four.
- There are eight accepted online file formats: (1) Microsoft Word; (2) Kindle Create; (3) Hypertext Markup Language (HTML); (4) Mobi; (5) Pube; (6) Portable Document Format (PDF); (7) Rich Text Format (RTF); (8) Plain Text (TXT).
- The author or author’s publisher determines the sale price of each book, which is typically based on a fixed cost + printing cost per number of pages. Author royalties are calculated from the remainder of the sale price – either 60% or 40%, if wide distribution is selected. There is a lower limit but no upper limit to the sale price. For example, my 62-page book *Quality Online Learning and Testing* could not be sold for less than \$5.00.
- After publishing, Amazon advertises the book for sale on its website, at no charge, under the name of the author or title, and provides a description. No inventory is kept; copies are printed on-demand when an order is placed.
- The process is quick. My publisher created an Amazon account one afternoon and submitted the two files (content and cover) of my book *Quality Online Learning and Testing*. The following morning, the book was on the Amazon website for sale.

I hope many Ukrainians will avail themselves of the opportunity to publish more books in Ukrainian with Amazon KDP.

Branch 136 Commemorates First Anniversary of Russia's Invasion

The post-lecture rally in support of Ukraine and in gratitude to the U.S. for its continued support.

Maria C. Shandor, Head, Press and Public Relations, Branch 136, Naples, FL

As might be expected following a year like 2022, Branch 136 of Naples, FL, was very active in the first quarter of 2023, with the month of February dedicated to the solemn one-year anniversary of the Russian invasion of Ukraine and the importance of Ukraine to U.S. strategic interests.

Our program for the anniversary began with featured speaker Prof. Lubomyr Luciuk of the Royal Military College of Canada. Working with Florida Gulf Coast University's Renaissance Academy, we had two such lectures – on February 23 at the Bentley Village and on February 24 at the Moorings Theater in Naples – to an audience of approximately 100, mostly local Floridians.

Professor Luciuk spoke about the current situation in Ukraine and about the premise of his book *Operation Payback*, in which he factually details Russian disinformation campaigns in Canada and the United States. His focus on government documents showcases how Russia attempted to cause disarray in the Ukrainian diaspora and have the world view Ukrainians as Nazi collaborators. The audience was very receptive to the many facts that Professor Luciuk presented as shown by the follow-up questions and discussions. Professor Luciuk's presentation continues our advocacy campaign on Ukraine's history with Russia, the brutal war, and the atrocities being committed on Ukrainian soil by Russian and Russian mercenary troops. Last year, our largest gathering was at the Bonita Bay Club, with some 300 individuals in attendance. We repeated this event on January 16, 2023, at Bonita Bay as a follow-up on current developments in Ukraine and the outlook for the future.

After Professor Luciuk's lecture, our UNWLA Branch, dressed in *vyshyvanky*, carrying posters and flags,

held a rally in Naples in support of Ukraine and in gratitude to the U.S. for its continued support. The event was well attended, and the entire town knew and felt our presence. To further honor these important events, our Branch president, Natalka Santariero, read the Proclamation in Support of Ukraine signed by Naples Mayor Teresa Lee Heitman, which was jubilantly received by our *hromada* and others in attendance.

After the rally, our evening continued with the screening of the Ukrainian movie *Червоний* (Chervonyi – Red) at a local restaurant, arranged by our member Tetyana Logusch. The event began with the singing of the Ukrainian national anthem. A silent auction was also held, to support Ukraine and our Branch. The following day, February 25, we celebrated Liturgy at St. Nicholas Ukrainian Catholic Mission Church.

We continue our work of educating the public and presenting our rich Ukrainian culture through library exhibits and *pysanka* workshops. Branch 136 is a vibrant group of women working with our members and the community. *Slava Ukraini!*

Professor Luciuk with members of Branch 136.

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003 • www.theukrainianmuseum.org

Visit the Ukrainian Museum this spring or summer to see the work of two fascinating women artists, generations apart yet equally pioneering, provocative, and influential. Both exhibitions are on view through September 2.

Janet Sobel: Wartime

Janet Sobel (1893–1968) is a re-discovered Ukrainian American artist who influenced the New York art world in the 1930s and 1940s, shortly after she began painting.

Janet Sobel,
Untitled (JSP130), c. 1942
gouache on paper, 13 ¾ x 9 ¾ in.

Janet Sobel,
Untitled (JSP136), c. 1942
enamel on board, 8 ¾ x 12 in.

Janet Sobel, Untitled, c. 1942
mixed media on paper, 8 x 10 in.

Sobel was born Jennie Olechovsky in what is now Dnipro, Ukraine. She moved to Brooklyn with her mother and siblings in 1908, shortly after her father's death. At 16, she married Max Sobel, with whom she had five children.

Sobel took up painting at the age of 44, in 1937. Her son Sol, an art student at the time, recognized his mother's talent and promoted her work. Sobel's works exemplify the tendency to fill up every empty space, sometimes interpreted as *horror vacui* – a fear of empty space. Her initial works show a flair for a primitivist figuration reminiscent of early Chagall, and the abundant floral motifs recall Ukrainian folk art. She often depicted her feelings through past experiences: her soldiers with cannons and imperial armies, as well as her traditional Jewish families, recalled the experiences of her childhood. Her main goal was visual intensity, which she attained with impressive regularity.

The art collector Peggy Guggenheim included Sobel's work in a 1945 group show called *The Women* at her Manhattan gallery Art of This Century; the following year, Sobel had a solo show at the gallery.

The Ukrainian Museum's exhibition *Janet Sobel: Wartime* is the first museum exhibition focusing on Sobel's early work, which incorporated various Ukrainian images and motifs. Over fifty drawings, created from the time she began painting in 1937 to her inclusion in *The Women* in 1945, highlight her rise to much-talked-about and prominent artist. This important period in her artistic career positioned her to be part of the ground-breaking Ninth Street Art Exhibition (1951), which marked the formal debut of Abstract Expressionism, the first American art movement with international influence. Sobel was one of only three women included in the show.

But her fame did not last long. She was not easily categorized by the art world, and the media often referred to her as a mother and housewife first, then an artist. While she initially received attention for being an outsider artist (self-taught), she was just as quickly forgotten for the same reason. Sobel eventually moved to New Jersey, far from the New York art world she had influenced, which contributed to her disappearance from the public eye.

Recently, there have been many press articles about Sobel pioneering the drip-painting technique that Jackson Pollock would become famous for. Her best-known work, *Milky Way* (1945), at the Museum of Modern Art in New York, was made a year before Jackson Pollock's first drip painting, *Free Form*, which is also at MoMA.

Sobel is said to have completed more than 1,000 works. The exhibition at the Ukrainian Museum is organized from the collection of Sobel's champion and former gallerist Gary Snyder.

Lesia Khomenko: Image and Presence

Lesia Khomenko is an acclaimed multidisciplinary artist from Ukraine who since the Russian invasion has been the focus of global media discussion and attention. Her approach is to reconsider the role of painting: she deconstructs narrative images and transforms paintings into objects, installations, performances, videos. Her artworks have mocked Soviet Socialist Realism's erroneous attempt to create a perfect utopian society and fantasy people, and she has probed past state-sanctioned creativity and its long-lasting impact on current artistic practices.

The exhibition at the Ukrainian Museum, which reflects on Khomenko's creative method and her incessant investigations of identity and politics, particularly in the context of the Russian war in Ukraine, features works from four series:

The **Countdown** series reimagines prominent socialist realist battle paintings by Soviet Ukrainian artists. In her canvases, Khomenko eliminates the valorous figures of soldiers and military equipment, presenting instead a depopulated terrain.

Fragmented Surveillance, created for the Ukrainian Museum, builds upon the haze of war in cyberspace. The intentional, protective technique of blurring soldiers' faces, strategic sites, and landscapes on photographs from military zones finds its way into Khomenko's portrayal of unidentified armed figures.

The transportable paintings in the **MPATS** series capture Khomenko's own experience of living through a war and evacuation, and witnessing warfare in real time. (MPATS = man-portable anti-tank system)

In her new series **AJS (After Janet Sobel)**, Khomenko initiates a dialogue with the Abstract Expressionist painter whose works are also on display at the Ukrainian Museum. The installation bridges decades of narratives that were fragmented and concealed due to forced migration, resocialization, ruptures, and survivals.

Born in Kyiv in 1980, Khomenko graduated from the National Academy of Art and Architecture in 2004. She is a member of the R.E.P. (Revolutionary Experimental Space) group and a co-founder of the HUDRADA curatorial union, a self-educational community based on interdisciplinary cooperation. She has had several solo exhibitions in Ukraine and has taken part in numerous group shows around the world, including *Women at War* at New York's Fridman Gallery in 2022, which Fridman followed in 2023 with her first solo U.S. exhibition, *Full Scale*. While Khomenko lives and works in Kyiv, she has been in the U.S. temporarily since fleeing the Russian invasion with her daughter in March 2022, while her artist-musician husband Max serves in the Armed Forces of Ukraine.

This exhibition at the Ukrainian Museum, Khomenko's first solo museum exhibition in North America, includes life-size paintings made specifically for the Museum.

Lesia Khomenko, *After "Chornomortsi" (Landing on the Black Sea)*, 1947, by Victor Puzyrkov 2011, acrylic on canvas. Courtesy of the artist.

Lesia Khomenko, *MPATS* 2023, acrylic on canvas unrolled from a tube 72 x 47 in. Courtesy of the artist.

Lesia Khomenko, *Intervention series, Socialist Realism: Seeming to Be Another* organized by Method Fund at the National Art Museum of Ukraine, 2017. Courtesy of the artist.

Гендерний аспект у біографії СОЛОМІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ: ВІЛЬНА МИСТКИНЯ

Софія Роса-Лаврентій, театрознавиця, кандидат мистецтвознавства, доцентка кафедри театрознавства та акторської майстерності факультету Культури мистецтв Львівського національного університету імені Івана Франка

23 вересня 2022 р. світ святкував 150-ліття від дня народження Соломії Крушельницької (23 вересня 1872 р. — 16 листопада 1952 р.) — української оперної співачки, яка входить до переліку найвідоміших жінок давньої та сучасної України, педагогині, за життя визнаної найвидатнішою співачкою світу. Серед її численних нагород і відзнак — звання «Вагнерівська примадонна» ХХ ст.

На вшанування Соломії Крушельницької 18 листопада 2022 р. в Українському Інституті Америки (Нью Йорк) з ініціативи референтки культури СФУЖО, союзанки 64-го Відділу США Софійки Зелік було організовано святкову імпрезу. Членкиня Комітету культури при СФУЖО Римма Миленкова разом з Андрієм Городиським, співкураторка виставки та дорадниця музичної частини програми Наталка Соневицька (членкиня 64-го Відділу США), учасники та виконавці програми Андрій і Наталка Семотюк, племінник і племінниця Соломії Крушельницької піаніст Павло Гінтов та оперна співачка Софія

Соловій разом з ініціаторкою та ведучою Софійкою Зелік зробили свято незабутнім. Серед гостей були послы з різних країн при ООН, представники музичного світу та українсько-американської громади. Вечір закінчився вживанням закусок за переписами самої співачки, які приготувала Маріанна Душар. На заході розповіли не тільки про музичний талант співачки, але й висвітлили різні аспекти її життя, зокрема як феміністки. Доповідь Софії Роса-Лаврентій, текст якої пропонується нижче, переклали на англійську мову та надрукували у Програмі свята.

*Вона вмiла жити і розумiла життя.
Ярослава Музика (Музика, 1970)*

Ім'я Соломії Крушельницької добре знане кожному в Україні та далеко за її межами найперше як чудової співачки, яскравої артистки, тонкої педагогині... На тепер маємо багато досліджень її біографії, творчих успіхів, мистецьких і родинних контактів. Політичні, мистецькі, філософські, літературні вподобання та міркування проступають у багатій кореспонденції Соломії Крушельницької із представниками української та світової інтелігенції. Яка ж була позиція Соломії щодо місця жінок у суспільстві, чи була вона феміністичною? Знаємо, що Соломія не входила до жіночих феміністичних товариств і публічно не висловлювала своєї пози-

ції у цих питаннях, а проте вже сам її спосіб життя, вчинки, життєві вибори, яким надавала перевагу, можуть стати яскравими свідченнями поглядів артистки. Позиція вочевидь таки була, бо в часах, які не надто сприяли жіноцтву в досягненні освітніх та кар'єрних здобутків, Крушельницька змогла претендувати та вибороти для себе право на успіх у власній артистичній справі та особисту приватну незалежність.

У цьому моменті важливо окреслити, що жінки — українські акторки, співачки — були в театрі завжди. Театр не був абсолютно забороненою територією для жінок, як, наприклад, сфера на-

уки чи політики, які справді потрібно було завойовувати. Пригадаймо, що університети Австро-Угорщини почали відкривати свої двері для жінок тільки від 1900-х рр. Мистецька освіта була доступнішою, проте шляхи реалізації у театральній професії для українок-галичанок мали свої чіткі траєкторії. Можна виокремити кілька основних: траєкторія родинна або династійна, коли артистка могла професійно реалізувати себе вже народившись або увійшовши (завдяки одруженню) в артистичну родину одnodумців (Ванда Янович, Віра Левицька, Софія Стадник та ін.); траєкторія, яку театральний дослідник Степан Чарнецький назвав шляхом «святоїванських мушок» (можна перекласти як «світлячків»). Ця траєкторія не була надто оптимістичною, адже йшлося про багатьох артисток, мистецька біографія яких була дуже короткою – тільки до заміжжя (Іванна Біберович, Євгенія Шведівна та ін.)

Очевидно, що фактор одруження був визначальним маркером в артистичній кар'єрі українських (головно галицьких) мисткинь. Чи уявляла це чітко Соломія Крушельницька у свої юні роки, коли до неї сватався молодий семінарист Зенон Гутковський? Важко сказати, радше міг це спостерегти, зчитати з навколишнього світу її питливий розум та здригнутися на слова нареченого про те, що як стане господинею, то не зможе вже так багато співати, навіть у церковному хорі. І в цьому моменті відбулися ключові речі: усвідомлене бажання бути артисткою та сміливість зробити вибір. Адже фемінізм – це найперше про право на свобідний вибір власного життєвого шляху, професії, а також чітке вміння розмежувати власний вибір і нав'язаний. Соломія була мудрою вже у свої юні роки та чітко змогла окреслити своє бажання, а також достатньо кмітливою, аби зрозуміти, що заміжжя із Зеноном Гутковським поставить крапку на її виборі співати. У цій ситуації ключовою виявилася роль батька, Амвросія Крушельницького, греко-католицького священника, який наче й мав би бути оплотом патріархального укладу, але взяла у ньому верх природна мудрість інтелігентного роду та щира любов до доньки. Можемо тільки уявити, чого вартувало батькові-священнику невеликого галицького села скасувати заплановане весілля, на яке вже були розіслані запрошення та пошиті строї. Навіть більше, Амвросій Крушельницький не тільки скасовує весілля, а й бере кредит для навчання доньки співу у Львівській консерваторії галицького музичного товариства, а далі — у світових майстрів Італії. Цей доволі відомий факт з біографії С. Крушельницької демонструє насправді багато: те, що відвагу виходити за межі звичних правил суспільної поведінки Соломія почерпнула від батька (саме він прищепив їй таку свободолюбивість і сміливість); те, що жінки все-таки залишаються дуже залежними від рішення батька або чоловіка у Галичині кінця XIX ст.

Соломії пощастило з родиною, однак маємо безліч випадків в історії українського театру, коли тверда позиція батька могла зруйнувати прагнення до реалізації вже на самому початку (як історія актриси українського театру Євгенії Шведівни, яку батько таки змусив залишити акторську кар'єру, або історія довгого родинного конфлікту діда-священника та батька-актора Леся Курбаса). Приклад С. Крушельницької, яка свідомо довгий час відмовлялася від одруження заради артистичної кар'єри – чи не єдиний на межі XIX—XX ст. в українському мистецькому середовищі та нетиповий за її межами. Власне, пропозиція З. Гутковського була не єдиною. Крушельницькій освідчувалися Теофіл Окуневський, Микола Шухевич, Іван Білинський, але всі подальші пропозиції до одруження артистка відкидала. У листі до друга Михайла Павлика Крушельницька пояснювала свою відмову в одруженні М. Шухевичу так: «Я Вам кажу тільки, що я хочу працювати, і без праці жити не можу... бо як в моїй

кар'єрі не допроваджу до нічого, то й до життя буду не здібна, зломана, а жити без артизму я не можу... Так я закопалася в музиці, що не здібна о чімсь іншим думати. Нещасний був би мій чоловік, якби я і по заміжжю не покинула театру. Я би його не потрафила любити так, як люблю музику, а се було би болісно для него, а ще більше для мене» [2, с. 35].

Важливо заакцентувати, що і жоден з її наречених не готовий був відмовитися від власних консервативних уявлень щодо «правильних» подружніх стосунків, у яких чоловік очікує від дружини повної посвяти сім'ї, жоден не готовий був поступитися першим місцем у житті відомої співачки на користь сцени, жоден не запевнив її, що не перешкоджатиме творчій кар'єрі аж до 1910 р. Тоді у житті С. Крушельницької з'являється адвокат Чезаре Річчоні, який не висуває жодних вимог щодо професійної діяльності артистки. У 38 років С. Крушельницька, вже вповні реалізована та затребувана оперна співачка світового масштабу, одружується і цей факт її біографії жодним чином не впливає на продовження її сценічної кар'єри. Проте бачимо, що такий поворот долі Крушельницької радше виняток, а жінкам-мисткиням переважно доводилося обирати: кар'єра чи сімейне життя. Бо поєднувати обидві сфери було майже неможливо.

Незалежна та свободолюбива позиція С. Крушельницької проявилася не тільки у її приватному житті, але головна у її публічності. Уся специфіка артистичної професії в тому, що вона не може уникати публічності. Соломія та її соціальне життя нерозривно пов'язане із національною позицією. Вона часто була учасницею концертів до ювілеїв українських видатних осіб, не оминала нагоди познайомитися з українськими громадами у різних містах поза Батьківщиною, вибудовуючи так місточки соціальних, мистецьких, літературних зв'язків. Зокрема 1911 р. артистка прибуває з Італії до Львова на урочистості з нагоди 100-річчя Маркіяна Шашкевича, цього ж року виступає із сольним концертом у Чернівцях. Соломія завжди вклдала у свої концертні номери українські пісні – публічно вона «промовляла» співом і ці пісні якнайпевніше засвідчували її національну позицію.

Зліва направо: Софійка Зелик, Наталка Семотюк, Андрій Семотюк, Софія Соловій, Павло Гінтов, Маріанна Душар, Римма Миленкова, Андрій Городиський.

Крушельницька ніколи не приховувала своєї національності і в цьому також була її чітка позиція. Так, під час зустрічі з російським царем Ніколаєм II 1899 р. на його запитання про національність, С. Крушельницька без вагань відповіла, що є україночку. Також артистка листувалася із відомими українськими політичними діячами та фінансувала окремі їхні проєкти на користь розвитку українського питання у Польщі [1].

Ще одна сфера життя С. Крушельницької, яка розкриває та підкреслює її незалежність – це подорожі. Мандрувати вона любила і мандрувала часто: містами, країнами, континентами. Її завжди спраглий розум намагався ввібрати якнайбільше історій про людей, їхню культуру. У подорожах черпала сили та енергію, щоб потім ділитися ними зі сцени. Соломія завжди сама організувала свій побут і подорожі, їздила за кермом та займалася своїми фінансовими справами. Про подорожі з Соломією згадує її подруга Негріта Кано де П'яцціні: «Я дуже любила ходити із Соломією в музеї, старовинні палаци, церкви, відвідувати будинки, де жили великі композитори, художники, літератори, наприклад, будинок Пуччіні в Торре дель Лаґо, Джузеппе Верді в Буссето, Ель Греко в Толедо, бо вона багато знала і вміла розповідати про це. Усім, що ми побачили і про що дізналися під час подорожей по Європі в 1929, 1937—1938 рр., ми завдячуємо Соломії Крушельницькій. Ми побували з нею в Німеччині, Австрії, Бельгії, Чехословаччині, Іспанії, Франції, Італії, Англії та Швейцарії...» [2, с. 147].

Соломії вдавалося відкривати, пізнавати світ, вона відважилася на це тоді, коли більшість українських жінок через обставини не дозволяли собі навіть мріяти про таке. Чітко окреслила цей момент племінниця Одарка Бандрівська: «Соломія Крушельницька перша з жінок-співачок української народності вирушила у світ, щоб вчитися і здобути славу. Вона почула в собі силу і покликання стати артисткою і відважилася зреалізувати це в той час, коли загал українських жінок думав лиш про вузьке сімейне щастя» [1, с. 77].

Використані джерела:

1. Соломія Крушельницька. Спогади. Матеріали. Листування: у 2 ч. Ч. 1.: Спогади / вступ. стаття, упоряд. і прим. М. Головащенко. – Київ: Муз. Україна, 1978. – 398 с.
2. Соломія Крушельницька. Міста і слава / авт.-упоряд. Г. Тихобаєва, І. Криворучка. – Львів: Априорі, 2009. – 167 с.
3. Чарнецький С. Наші театральні актриси // Назустріч . – № 12, 1934. – Львів – с.7.

Соломія Крушельницька завжди підтримувала та намагалася всяко допомагати своїм племінницям і сестрам. У цьому її позиція сестринства. Відкривши для молодих українок двері свого дому та доступ до своїх знань і вмій, Соломія відкривала для них і нові можливості, і новий спосіб мислення. Свої спогади про моменти життя, проведені разом із Крушельницькою, залишили її племінниці Ярослава Музика та Олена Бандрівська. У них читаємо, як гостини до Соломії впливали на молодих дівчат, як багато різноманітних розмов провадила з ними Соломія — про літературу, філософію, мистецтво, як багато відвідували разом музеї, виставки, інші культурні події. Сестер і племінниць Соломія часто запрошувала погостювати до себе у Віареджо. Знаємо, що підтримувала їх фінансово, а також племінниць навчала співу. Така поведінка, очевидно, була продиктована бажанням поділитися із молодими дівчатами тим, чим мала – знаннями та вміннями.

Вона не пристосовувалася, була такою, якою була, жила свobodно і вільно робила свій вибір — так, наче навколо неї був вільний світ. Властиво, вона його змінювала. Такий життєвий сценарій для українських (і не тільки) жінок-мисткинь – велика рідкість для межі ХІХ—ХХ ст. Проте життєвий шлях Соломії Крушельницької слугував взірцем для наслідування наступним поколінням українських артисток, які могли опиратися на вже наявну успішну рольову модель. Самостійність фактично стала ключем до можливості розвинути у своїй мистецькій сфері. Такі приклади виходу за межі усталених траєкторій, бодай поодинокі, усе таки ставали опорою для тих артисток, які не бажали обирати жоден зі звичних усталених життєвих артистичних шляхів. Зрештою, про це писала племінниця С. Крушельницької Одарка Бандрівська у своїх спогадах про тітку: «Вона своїм успішним почином додала відваги і вказала дорогу жінкам на поле мистецтва. Вона доказала, що на тому полі в майбутньому жінки можуть розвинути свої здібності і творчу діяльність та принести славу своєму народові» [1, с. 77].

Ihor Magun, MD, FACP

A long and healthy life is certainly a universal desire, and we should all try to maximize this goal. One of the many ways to do this is by incorporating certain foods that will keep us on the path to a healthier self. The latest scientific understanding of nutrition provides us with a list of foods that not only are healthy but help fight disease.

The American Heart Association recommends limiting saturated fat to less than 10% of total caloric intake. The list presented here ranges from soup to nuts (literally) and includes a rationale for each as well.

Avocados have a high fat content, 80% by calories, but despite that, they are packed with antioxidant compounds and fiber, and are a significant source of potassium. Half of a medium avocado has about 15 grams of fat but is high in monosaturated fatty acid, called oleic acid. Avocados also contain lutein for eye health.

Salmon, sardines, and canned light tuna are all loaded with Omega-3 fatty acids. These fats improve cardiac capacity during exercise. A serving twice a week is recommended. A serving size

What We Should Be Eating

is three ounces — about the size of a deck of cards. If you have the option of wild-caught salmon, choose that since it is more nutritious than farm-raised.

Almonds, pecans, and walnuts have been shown to contribute to a significant decrease in the likelihood of dying from heart disease. Nuts contain heart-healthy fats, protein, and fiber. They can be consumed daily, but in limited quantities. A serving size is seven whole walnuts, 23 almonds, or 18 pecan halves. Since each type of nut has a different nutrient profile, vary the type consumed.

Eggs have always been under scrutiny, but studies have shown otherwise. Eggs are high in protein, contain vitamins and minerals, and are so versatile as a healthy addition to our diet. Consuming one egg daily is acceptable, or two eggs three times per week.

Olive oil, the central component of the Mediterranean diet, contains that good oleic acid with its desired anti-inflammatory property. The versatility of this oil is tremendous, but limit the amount ingested. One trick to cut down on calories and still get the benefit of this fat is to purchase an olive oil spray for frying and use the oil for a dressing or for dipping.

Dark chocolate (at least 70% cocoa) is an excellent healthy treat. About 65% of the calories come from fat, but the fiber, nutrients, and flavonoid provide cognitive and cardiovascular benefits. Limit consumption to what is considered a serving size.

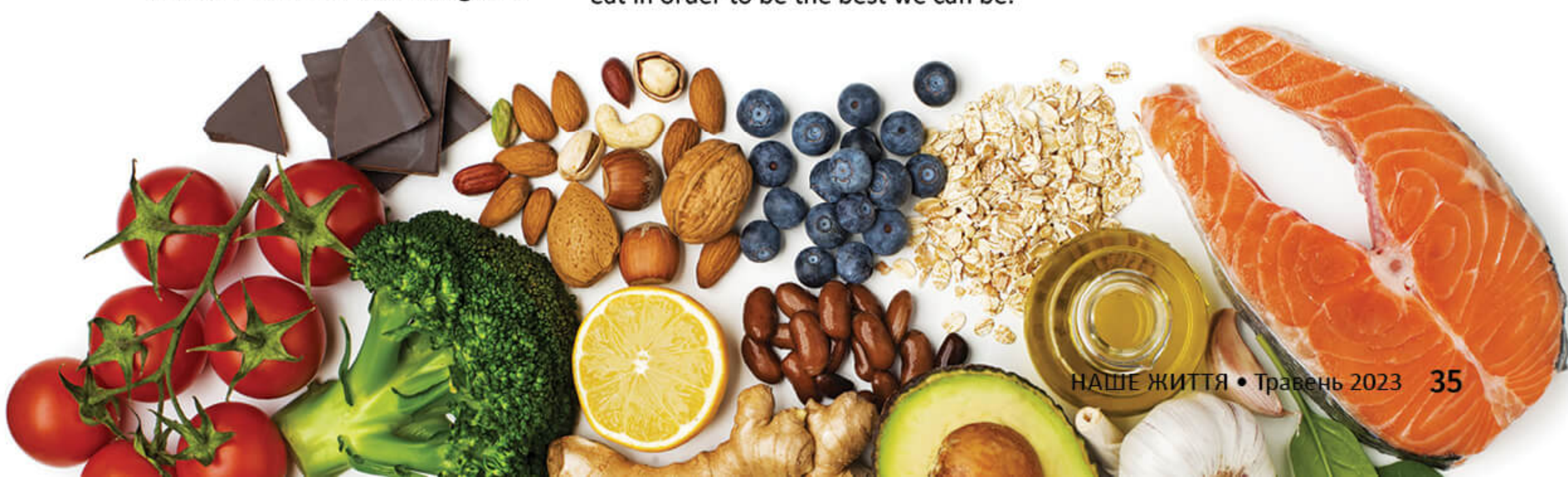
Cheese not only is a great source of calcium but is rich in protein. A serving of 4% cottage cheese provides 13 grams of protein and only five grams of carbohydrates. Other cheeses have differing amounts of protein and fat. The quantity varies widely by cheese, so choose carefully.

Turning to non-fat foods brings us to **beets**. Consumption of this root vegetable unleashes nitrites into the bloodstream that improve blood flow and can help in controlling elevated blood pressure. Obviously, beets can be used in soups, but they can also be served in a salad and incorporated into a shake.

Legumes — beans and lentils, for example — are rich in fiber and nutrients, and also make us feel full.

Finally — **blueberries**. Again, their antioxidant properties decrease swelling in the arterial walls, which reduces the risk of a heart attack. Consuming a cup a day is recommended. Blueberries can be fresh or frozen, and they can be eaten as is, with cereal, or in a smoothie.

All these foods can be part of a healthy, nutrient-rich diet. While the list is limited, it provides a good overview of what we should be choosing to eat in order to be the best we can be.

НАШИМ ДІТЯМ

КАЗКА ПРО ЛЮБОВ

Марія Щур, дочка легендарного Янка Деревляного, яка полюбляє малювати котиків і писати казки

Жила собі дівчинка Інґрід. Батьки її дуже любили і робили все, аби вона була щаслива. Але їй завжди чогось не вистачало. У неї були найдорожчі іграшки, найкрасивіші ляльки та найсмачніші цукерки, однак вона постійно ходила невдоволена. У школі мала багато подруг, але вони товаришували з нею тільки тому, що в неї було багато іграшок, а по справжньому її недолюбливали за поганий характер.

Малюнок Марії Щур

Одного разу Інґрід дуже образилася на маму за те, що та купила їй червону сукню, а не рожеву, і усамітнилася у своїй кімнаті зі словами:

— Ти мене зовсім не любиш, бо не дотрималася свого слова!

— Я намагалася, Інґрід. — ласкаво пояснювала мама під дверми кімнати. — Але сукні твого розміру в такому кольорі не було.

— Іди звідси! — крикнула дівчинка. — Якби ти мене любила, то зробила б усе, аби я була щаслива!

Мама жалібно зітхнула і пішла. А Інґрід сіла біля вікна і розревілася. Зненацька на підвіконня невідомо звідки стрибнула велика пухнаста біла кішка і голосно замуркотіла.

— Іди геть, — сердито мовила дівчинка. — Не вистачало ще тебе до мого горя. Мама мене не любить, не розуміє, що я вчора обіцяла дівчатам прийти в рожевій сукні. Тепер я буду брехунка.

І тут кицька заговорила людським голосом:

— Ти певна, що мама тебе не любить?

— Ти розмовляєш?! Хто ти? — злякано промовила Інґрід і мало не впала з подиву.

— Неважливо, — муркнула кішка. — Як ти вважаєш, в чому проявляється любов?

— Ох... людина, яка любить, здатна на все заради того, кого любить...

— А як це? — запитала кішка. — Я зовсім нічого не знаю про любов. Може, ти мене навчиш?

— Я навчу? — Інґрід здивовано подивилася на кішку. — Та що тут знати? Наприклад, якби мама мене любила, то

вона б зробила все, щоб дістати рожеву сукню, а так...

— О! — кішка примружила свої хитрі очі. — То ти в цьому тямий! Може, покажеш мені приклад справжнього прояву любові. От як ти любиш свою маму? Як проявляєш свою любов до неї?

— Я?... — Інґрід задумалася. — Не знаю...

— Чому не знаєш? Чи ти не любиш свою маму? Чи розлюбила її за те, що вона не виконала свою обіцянку? І чому мама повинна робити для тебе все? Може ти також її чимось образила?

— Я ж її дочка! — Інґрід з подивом подивилася на кішку. — Хіба я мушу щось робити для того, щоб вона мене любила?

— Мабуть, не мусиш. Але хіба людина, яка для тебе так мало вартує, мусить жити разом з тобою? Мені здається, мама тобі не потрібна. Я заберу її собі.

— Але це моя мама! — заперечила Інґрід.

— А ти певна, що знаєш, як це мати маму? Я ніколи не знала свою, може поясниш мені, як це?

— Мати маму — це звичайна річ.

— Але я так і не зрозуміла, що таке любов. Хочеш, покажу тобі дещо з минулого? Хапайся за мене.

Інґрід зі страхом, але більше з цікавості, вчепилася за кішку і за мить вони були вже в іншому місці. Кішка запевнила, що їх не видно, наказала сидіти тихенько і тільки дивитися на те, що відбувається.

Це була велика кімната, де сидів якийсь чоловік і жінка. Вони чекали обід, а маленька дівчинка накривала на стіл. Інґрід тихенько зойкнула. Вона згадала старі фотографії з маминого фотоальбому і впізнала цих людей. То були її дідусь, бабуся та мама в дитинстві.

«Маленька мама» поводитися тихо і стримано. Але коли впустила салатницю, батько злісно на неї нагримав і наказав йти у свою кімнату. Мама не заступилася, але також прикрикнула на доньку, щоб та була обережнішою. Донька знітилася, попросила вибачення і пішла до себе.

Інґрід разом з кішкою непомітно пішла за нею і дуже здивувалася, коли побачила, якою бідною, майже без іграшок, була кімнатка її мами. Але там висіла невеличка ікона Божої Матері, і маленька мама, ставши перед нею на коліна, почала молилася Богу. Вона бажала здоров'я своїм батькам і дякувала Господу за те, що в неї батьки є. Відчувалося, що дівчинка любила їх усім серцем, хоча Інґрід вважала, що це було неможливим. Бо здавалося, їх немає за що любити. Наприкінці її мама попросила, щоб колись і в неї з'явилася донечка. І обіцяла Богу, що буде її любити понад усе й дарувати їй те, чого в самої не було.

— Ось бачиш, — тихо сказала кішка. — Це і є любов. Твоя мама також колись була донькою, і їй жилося зовсім не так, як тобі. Та вона ніколи не думала про це, бо просто любила. Не за щось, але всім серцем. Вона ж могла брати приклад зі своїх батьків. Але робить твоє життя прекрасним, і любить тебе. Хоча їй самій у дитинстві дуже не вистачало справжньої любові.

Інґрід задумливо дивилася на свою маленьку маму і їй захотілося раптом її обійняти та приголубити — таку маленьку і беззахисну. Кішка, мабуть, усе зрозуміла, бо за кілька секунд Інґрід знову була у своїй кімнаті й швиденько пішла шукати маму. Мама притишено сиділа у кріслі та в'язала для Інґрід новий шарфик. Дівчинка підійшла до неї і зі сльозами на очах ніжно-ніжно пригорнула до себе:

— Я люблю тебе, мамо!

— І я люблю тебе, донечко! — відповіла мама.

Вони радісно обнялися. Інґрід навіть не помітила, як з подолу мами випала маленька стара фотографія, на якій красувалася велика пухнаста біла кішка...

Свято вишиванки

Вірш Людмили Горової з книжки «Конотопська абетка», виданої за підтримки місцевого благодійного фонду «Світанок» у видавництві «Люта справа»

В місті нашім будуть всі
У вишиваній красі:
В вишиванках баба з дідом,
В вишиванках всі сусіди,
І сестричка, й мама, й тато.
Вишиванки нині свято.
Це такий чудовий день —
Щоб прикрасити людей!

Малюнок Нікіти Тітова

Квадратики крухі складані

з перепису Соломії Крушельницької

Ім'я Соломії Крушельницької зазвичай асоціюється зі словами «опера дівка» та «примадонна оперної сцени». Однак крім музики та співу, Крушельницька любила подорожувати, охоче відвідувала музеї та визначні пам'ятні місця й заохочувала інших до цього, щоденно займалася фізкультурою, була зацікавлена фотографуванням, мала фотоапарат і робила цікаві аматорські світлини (більше про С. Крушельницьку читайте на с. 32). Її рідні і друзі згадують, що співачка вміло облаштовувала свій побуд і з радістю приймала гостей у своїй оселі. Мабуть, тому у фондах Музично-меморіального музею Соломії Крушельницької у Львові, крім усього того, що пов'язане зі сценічним життям Соломії Крушельницької, зберігається записник з її кулінарними переписами. Галина

Огорчак, науковий співробітник музею, поділилася відомостями про побут і повсякденне життя співачки та, зокрема, її кулінарні зацікавлення, з читачами сайту «Фотографії старого Львова» (<https://photo-lviv.in.ua/prymadonna-na-kuhni>), а директор Роман Метельський люб'язно надав згоду поширити один з переписів С. Крушельницької на шпальтах нашого журналу.

Як розповіла п. Огорчак, «невеликий зошит з пожовклими сторінками, з подекуди затертим текстом, із застарілими мірами ваги, такими як фунт цукру, лут цедри чи кварта сметани, змусив працівників добре попрацювати над розшифруванням цих кулінарних шедеврів. У записнику є понад 70 різних рецептів, переважно солодкої випічки. Також декілька овочевих страв і налисників. На жаль, деякі так і не вдалося відчитати. Найімовірніше, Крушельницька писала ці переписи виключно для себе, тому що вони не мають покрокових інструкцій і точних вказівок. Ними може скористатися тільки досвідчена і уміла господиня. Вочевидь, співачка була саме такою. Це був ще один вид мистецтва в житті Артистки!».

Крім того, дослідниця зауважує, що переважно переписи Крушельницької на нинішній час є «доволі дорогими, калорійними і вимагають багато часу для приготування». Ми ж пропонуємо читачам відтворити одну з нескладних випічок Крушельницької — квадратики крухі складані. Співробітники Музично-меморіального музею Соломії Крушельницької у Львові за цим переписом тістечка спекли та переконалися, що Соломія і в кулінарних справах була справжньою мисткинею.

ДЛЯ ТІСТА ПОТРІБНО:

- 5 унцій масла
- 7 унцій борошна
- 3 жовтки
- 1 ст. ложка сметани
- 1 ст. ложка цукру

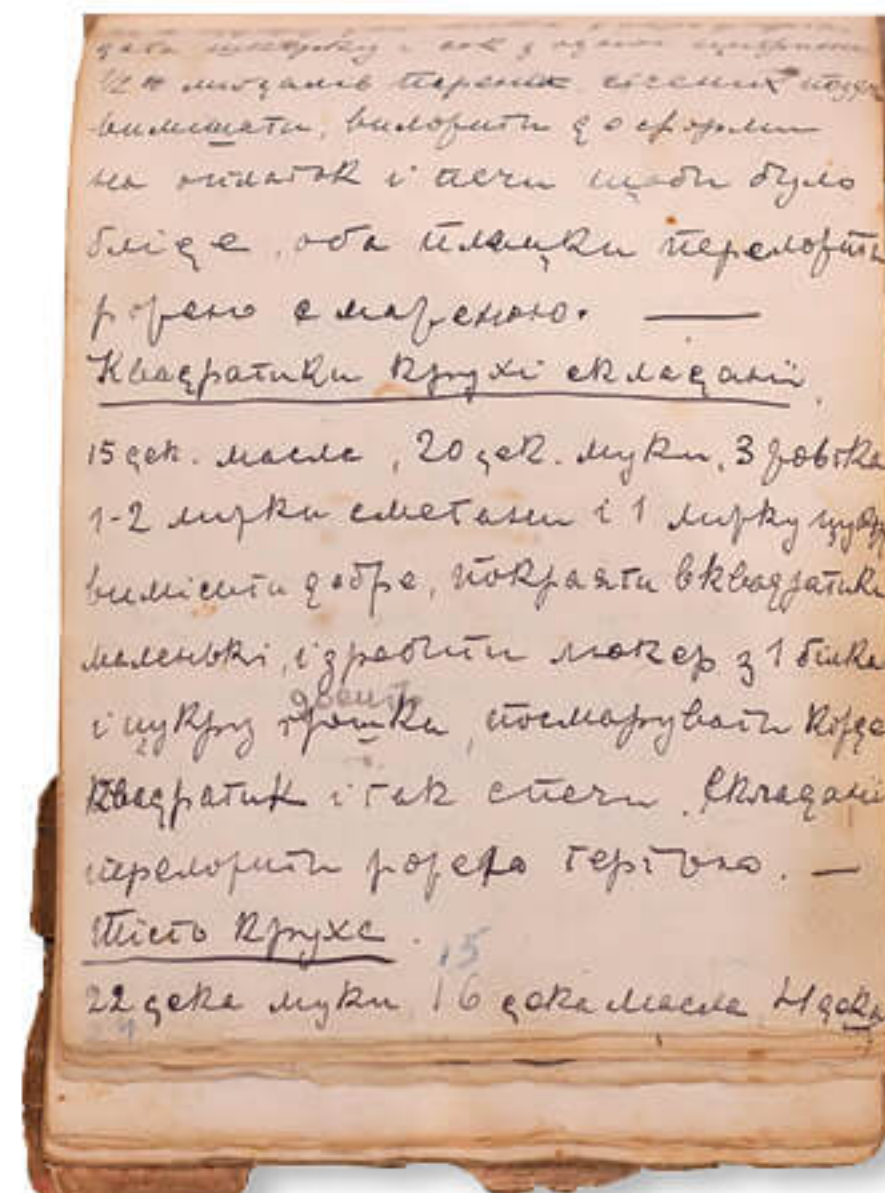
ПРИГОТУВАННЯ

Тісто вимісити, розтачати, покряяти на квадрати. Кожний квадрат посмарувати люкром з 1 білка і цукру (збити 1 білок з 4 унціями цукру) і пекти 25—30 хв при температурі 340°—360° F.

Спечені та охолоджені квадратики Соломія Крушельницька перекладала рожою, перетертою з цукром. Однак якщо з цим є проблеми, то рожу можна замінити будь-яким іншим густим джемом.

Смачного!

Фото випічки й оригінального тексту перепису співробітників Музично-меморіального музею С. Крушельницької.

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

**ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

Почесні голови СУА:

Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріянна Заяць
Наталя Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Оксана Гудзь	Детройт
Ольга Михайлюк	Філадельфія
Марія Венгер	Нью Йорк
Оксана Коник	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаґо
Катерина Таньчин	Нова Англія
Наталя Сантарсієро, Ірина Халупа	зв'язкові віддалених відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Маріанна Третяк *	адвокація
Орися Сорока	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Оксана Лодзюк Кривулич *	зі збору коштів
Роксолана Шеверак *	дослідження та управління даними стипендій
Надя Яворів	
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

* Голови спеціальних референтур будуть обрані на наступній Конвенції СУА.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

**NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN
NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

Honorary Presidents:

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP – Membership
Olenka Krupa	3rd VP – Public Relations
Orysy Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Oksana Gudz	Detroit
Olga Mykhaylyuk	Philadelphia
Mariia Venger	New York City
Oksana Konyk	New Jersey
Halyna Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Irena Chalupa	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Marianna Tretiak *	Advocacy
Orysy Soroka	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Oksana Lodziuk Krywulych *	Fundraising
Roksolana Sheverack *	Research & Data Management
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

* Special Committee Chairs pending election at the next UNWLA Convention.

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.theukrainianmuseum.org

How's Your Information-Gathering? Take This 2-Minute Assessment

In the last issue of *Our Life*, Roksolana Sheverack, Chair of the UNWLA Research & Data Management Committee, shared the importance of collecting and using data to reach more of our community and grow our organization. Now Roksolana invites us to assess our branch information-gathering skills by taking this quick [actually *less than 2-minute*] assessment. Ready?

1. When hosting an event, does your Branch have a sign-in sheet? Yes No
2. Do you collect contact information (such as emails) on the sign-in sheet? Yes No
3. Do you follow up with event participants and communicate about upcoming events? Yes No

Answers:

Answered Yes: **3 out of 3**
You are an information-collecting rockstar!

Answered Yes: **2 out of 3**
You are heading in the right direction.

Answered Yes: **0 or 1 out of 3**
Let's work together to improve those information-collecting skills.
Contact Roksolana at research@unwla.org.

